

Naročnina
Dnevna izdaja
za državo SHS
mesečno 20 Din
polletno 120 Din
celoletno 240 Din
za inozemstvo
mesečno 35 Din
nedeljska izdaja
celoletno v Jugoslaviji 120 Din, za inozemstvo 140 Din

SLOVENEK

S tedensko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cene oglasov
Istoli, peti-vrata
maloglasni po 150
in 2 D, večji oglaš
nad 45 mm višine
po 2 D 250, veliki
po 3 in 4 Din, v
uredniškem delu
vrednosti po 10 Din
Pri večjem o
naročilu popust
Izide ob 4 zjutraj
razen ponedeljka
in dneva po prazniku

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III
Rekopis se ne vračajo, ne frankirano
pismo se ne sprejema. Uredništvo
telefon št. 2030, upravnštvo št. 2328

Političen list za slovenski narod

Uprava je v Kopitarjevi ul. št. 6 - Čekoval
račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349
za inzerate, Sarajevski 7563, Zagreb
št. 39.011, Praga in Dunaj št. 24.797

Naše narodno bogastvo

Brez krika in vika, čisto na tihem je izšla pred nekaj dnevi prav važna in zanimiva knjiga »Gozdarstvo v ljubljanski oblasti«, ki jo je napisal znani gozdarski strokovnjak ing. A. Šivic. Čeprav se je pisalo o naših gozdovih in lesu že marsikaj, smo dobili vendarle šele s to knjigo izčrpno in vsestransko sliko našega gozdarstva, ki jo bo gotovo z velikim zanimanjem vzel v roke vsak, ki se zanima za naša gospodarska vprašanja.

Kako je z našimi gozdovi? Skoro polovico površine ljubljanske oblasti, to je 44%, pokrivajo gozdovi, ki jih je skupno 409.935 ha. Od teh imajo posamezni gospodarji 365.540 ha, ostalo pa država, verski zaklad, občine in razne druge javne in zasebne korporacije. Velika večina gozdov je torej v kmetijskih rokah, vendar je še vedno precejšnja tudi ona površina, ki je odtegnjena direktni lastnini našega kmeta. Število gozdnih posestev z nad 300 ha je skupno 55, ki imajo še vedno skoro 110.000 ha gozdnega posestva in ta številka nam daje vsekakor misliti. Slovenci smo namreč tako revni, da moramo napeti vse sile, da svoja naravna bogastva — in gozd je naravno bogastvo vsega naroda — čim najekonomičneje izrabimo.

Ko je postala po prevratu aktualna agrarna reforma, so se ji skušali ravno gozdni veleposesniki postaviti po robu in vrhniški Lenarčič je izdal celo posebno brošuro, v kateri je poizkušal dokazati nje škodljivost za naša velika gozdna gospodarstva. Možno je imel popolnoma prav, če bi se namreč dotedanja gozdna veleposrestva razdrobila in prepustila v last posameznim malim posestnikom, ker bi se s tem uničile razne dragocene gozdne naprave in ljudje bi slepo izsekavali. Toda agrarna reforma je izvedljiva na več načinov in ker smo danes glede nje prav za prav tam, kjer smo bili ob prevratu, je vsekakor potrebno, da začnemo o agrarni reformi pri gozdovih iznova razmišljati, ker končno bo vendarle treba tudi to prevažno gospodarsko vprašanje enkrat definitivno rešiti.

Kdor količkaj pozna dejanske razmere, ve, da pri agrarni reformi vsaj pri nas razdelitev gozdov na male posestnike skoro niti v poštev ne prihaja, kajti v onih krajih, kjer se nahajajo gozdna veleposrestva, imajo tamošnji kmetje za svoje gospodarstvo po večini že itak dovolj gozda, kjer so pa kmetije brez gozdov, pa tudi gozdnih veleposrestiteljev ni (n. pr. v Prekmurju). Na kmetijske interese bi torej odpadla pri še tako širokogrudni agrarni reformi razmeroma le majhna površina gozdov, zato pa nastaja vprašanje, kaj z ostalo površino?

Doslej smo bili pri nas že kar navajeni na to, da naj preidejo razlašena gozdna veleposrestva v roke države, ki je še sedaj lastnica prav znatnih gozdnih kompleksov. Ne bomo raziskovali, kako so prišli ti v njeno last, toda brez dolgovnega govorenja moramo izjaviti, da je treba državo pri bodoči agrarni reformi vsaj pri nas brezpogojno izključiti. Gozd je naravno bogastvo ljudstva in pokrajine, kjer se pač nahaja in vse tamošnje gospodarsko življenje je prav tesno zvezano ter prilagoden gozdnemu značaju dotičnega kraja, zato nikakor ne gre, da bi gospodarila z njim mrzla birokracija v oddaljenem centru, ki nima niti najmanjšega stika s tamošnjim ljudstvom ter razumevanja za njegove razmere in potrebe. Ne glede na to, da je belgrajsko ministrstvo za gozdove in rude že ves čas po prevratu naravnost znano kot strokovno eno najslabših in si naši domači upravitelji gozdov, ki žele vestno izvršiti svojo službo, samo žele priti izpod kompetence tega ministrstva, zahteva torej interes ljudstva, da so velegozdovi posameznih okrajev last in v upravi činiteljev, ki so ljudstvu čim najbližji. Ker so občine premajhne in gotovo tudi še nedorasle za res strokovnjaško vodstvo gozdnih velekompleksov in jih je enako za enkrat še težko izročiti tudi okrajem (sploh pa okrajnih samouprav niti še nimamo ne), bi prišle kot lastnice in upravitelje javnih gozdov v poštev le oblasti samouprave. Te bi lahko in morale uporabljati čiste dohodke gozdov predvsem za potrebe in napredek kmetijstva v svoji oblasti, s čimer bi potem prišla taka agrarna reforma vendarle v neposredno korist direktnih interesov, to je kmetijskega ljudstva samega.

Priporočamo torej to vprašanje v razmišljanje našim oblastnim samoupravam in le želeto je, da bi dale one iniciativo, da se vprašanje agrarne reforme, o kateri je bilo ob prevratu toliko besedičenja, izvede morda vsaj za desetletnico obstoja naše države, o kateri

Narod je udan državi in kralju

Jules Sauerwein, urednik pariškega »Matina« je dal časopisem na razpolago razgovor, ki ga je imel o priliki svojega bivanja v Jugoslaviji s kraljem Aleksandrom. Nj. Vel. kralj je politična stremjenja našega naroda karakteriziral tako-le: »To ljudstvo je mirno. Hoče posvetiti svoje moči nerazdeljene razvoju naše proizvodnje, razširjanju naše industrije, ki je še pomanjkljiva. Toda, če se čuti ogroženo, če ima občutek, da ga hoče kdo obkrožiti ali ponižati, potem vstanejo vsi, pripravljeni za vsake žrtve in se zbirajo okrog svojega kralja. Če se hoče predstaviti — če bi mogel kdo dobiti predstavo, da bi našel v naši deželi nezadostno zedinjeno ljudstvo, to, kar se imenuje v diplomatskih kombinacijah centum najmanjšega upora, potem vas zagotavljam, da bi to bila osnovna zmeta. Hočemo mir, rabimo mir za ogromno delo narodnega napredka, ki leži pred nami, toda hočemo časten mir, iskreno in lojalno sodelovanje z našimi sosedi. Govorite povsod, kamor pridete z našim narodom, našli ga boste vedno potrpežljivega in hladnokrvnega, toda tudi ponosnega.

Naša zveza s Francijo sloni na skupni ljubezni do miru. Mi bi ne bili zavezniki, če ne bi imeli istega mišljenja, da potrebuje Evropa po tolikih katastrofah stalnosti in miru in da je naša sveta dolžnost, da ga našim silam primerno zavarujemo. Toda ta zveza odgovarja tudi globokemu čustvu simpatij do vaše dežele. Je to naša druga domovina, in njene bolečine in veselja so naša. Sem z vašimi državniki in posebno s Poincarejem v odnošajih kakršni se vzdržujejo samo med velikimi in pravimi prijatelji. In če pomislim na vse, kar so storili Francija in njeni prijatelji za nas, čutim dolg zahvale, ki ga niti jaz, niti moj narod ne bosta mogla popolnoma poplačati. In kakšen čudovit napredek ste dosegli po dveh letih. Zasledoval sem ga neprestano z veseljem in ginjenostjo.

* * *

V nadaljnjem razgovoru je rekel kralj: »Vprašate me, ali nisem nikdar, niti trenutek izgubil upanja. Lahko vam rečem, da niti trenutek nisem dvomil, niti med umikom naše nesrečne vojske in težko prizadetega prebivalstva po slabih albanskih potih proti Adriji. Vedno sem se zanašal in veroval v zmago Francije, da bo na njeni fronti in po njeni vojski prišlo do odločilnih udarcev. Najmučneje mi je bilo, da se nekoliko časa nisem mogel udeleževati bojev, to je v času, ki je bil potreben, da se naša mala vojska zopet popravi in

izpopolni svoje mesto na solunski fronti. Kralj je nekoliko pomolčal in se v duhu spomnil onih let trpljenja in bojev. Potegnil je z roko preko čela, kakor da bi hotel odstraniti te podobe in je nadaljeval razgovor o notranjih razmerah v Jugoslaviji, o narodu, o naravnih krasotah domovine, v kateri predstavlja Slovenija jugoslovansko Tirolsko, Bosna pravi Orient, Dalmacija čudovito riviero. Narod povsod ima isto idejo, je srčen, potrpežljiv in strastno udan tradiciji neodvisnosti.

Mala antanta - novo prerajena

v Bukarešti, 19. junija. (Od našega posebnega poročevalca.) Za konferenco Male antante, ki bo te dni v Bukarešti, se kaže živahno mednarodno zanimanje. Hoteli so prenapolnjeni s časniki Male antante, kakor tudi posebno v velikem številu s časniki velikih držav. Konferenca se zato smatra za zelo pomembno, ker se sodi, da je mala antanta končno premagala krizo, v katero je prišla deloma po posebnih interesih lastnih treh držav, deloma pa po šahovskih potezih fašistične zunanje politike. Italija je Romunijo vedno bolj vabila k sebi, Francija, protektorica držav male antante, je napram fašistični politiki izgubljala vedno več vpliva, Jugoslavija pa je bila zapletena v svoje posebne interese. Še meseca maja lanskega leta se je na konferenci male antante v Jachymovu zdelo, da je fašizem na višku svojih uspehov, ker je popolnoma privezal nase Madjarsko. Baš ta okolnost in obenem ojačeno revizionistično delovanje Madjarske in monostrska afera pa je države male antante zopet tesno združila. Romunija se čuti sedaj vsled poglobljenja madjarsko-italijanskega prijateljstva skoro ravno tako vznemirjeno, kakor njena zaveznika, in vse tri države male antante so pripravljene braniti svoje interese v strnjeni enotni fronti. Tako je pričakovati na konferenci v glavnem jasnega načelnega stališča napram Madjarski, pri čemer bo mišljena tudi Italija. Države male antante bodo javno izjavile, da so se združile v svrhu vzajemnih jamstev mej, katerih ne pustijo omajati, in odklanjajo vsako revizijo. V tem smislu je pričakovati od konference važnih odločitev.

Romunski zunanji minister Titulescu je poročal ministrskemu svetu o svojem potovanju v inozemstvo. Z dr. Marinkovičem je razpravljal o balkanskem Locarnu z vpoštevanjem pogajanj, ki se vršijo med Grško in Bolgarsko in med Grško in Turčijo. Govorila sta tudi o možnostih, ali se ne bi mogla na slični podlagi vršiti pogajanja za sporazum z ostalimi balkanskimi državami. O bodoči konferenci Male antante v Bukarešti je izjavil, da mora pokazati, da je Mala antanta silen faktor in da ne stremi po negativni, temveč po pozitivni politiki za ohranitev miru.

v Praga, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Belgrajski dopisnik »Češkega Slova« poroča, da je Titulescu izjavil časniki, da je po dvanajstletnem delovanju utrujen in da potrebuje šest- do osemesečnega dopusta, katerega hoče nastopiti poleti. Ta izjava Titulescu se tolmači tako, da se namerava Titulescu končnoveljavno umakniti iz političnega življenja.

Mir v Mehiki

v London, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Iz Mehike so došla poročila, da je zavladal v državi mir. Prvikrat je bilo slišati, odkar je nastopilo versko preganjanje, v celi državi zopet zvono. Poročila pravijo, da je moralo priti do sporazuma med mehiškansko vlado in sv. Stolico. Vatikan naj bi bil pripravljen jemati v bodoče člane mehiškega duhovščine le iz vrst domaćinov, ne bi se pa več posluževal, kakor dosedaj, španske duhovščine. Ta poročila slone na dejstvu, da se že dalje časa vrše neuradna pogajanja med zastopniki Callesa in katoliško cerkvi. Baje so dobili nekateri zaupniki Vatikana celo dovoljenje, da smejo obiskati Mehiko, da na licu mesta izgledajo nasprotstva med Cerkvijo in vlado. Tudi naj bi bil predsednik Calles dovolil izgnanemu nadškofu Ruizu, ki se nahaja trenutno v Rimu, da se povrne v Mehiko. Mehikanska vlada je dala razumeti, da je pripravljena izvajati deželne za-

kone, v kolikor pridejo v poštev verske vaje, po starih tradicijah, ne da bi bila kaka vera v kateremkoli oziru zatirana. — Prinašamo gornjo vest z vso rezervo. Op. ur.

Časnikar ustrelil časnikarja

v Dunaj, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Danes se je pripetila pred dunajskim kazenskim sodiščem strašna časnikarska tragedija. Razpravljalo se je o tožbi radi razžaljenja časti, ki jo je vložil bivši urednik lista »Neues Wiener Journal« Oskar Pöfl proti uredniku istega lista Bruno Wolfu. Pöfl je naenkrat petkrat ustrelil proti Wolfu in ga zadel do smrti. Wolf, ki je bil eden od najuglednejših dunajskih časnikarjev in ki se je vedno pogumno zavzemal za čistost tiska, je Pöfla, ki je baje kot gospodarski urednik lista svoj položaj zlorabljal, radi teh zlorab zelo napadal in je te svoje napade sedaj moral plačati z življenjem.

Iskanje Nobila

v Milan, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Italijanski major Maddalena je danes takoj potem, ko je priletel v Kingsbay, odletel dalje na poizvedovanje, ker pred njim Riiser Larsen in Lützow Holm s svojimi tremi poletni nista imela uspeha. Pa tudi Maddalenov šesturni polet s »Savoio

55«, ki je imela s seboj vse potrebščine, katere je želel Nobile, je ostal brezuspešen in Maddalena se je opoldne vrnil v Kingsbay. Med pletom je Maddalena s svojo brezlično postajo prosil generala Nobila, naj mu s svojo postajo pri prihodnjem poletu pokaže pot, če bo prišel v bližino Nobilevega taborišča. Na parniku »Braganza« opremljajo sedaj dve novi patroli štirih alpinistov, da poiščejo one tri člane ekspedicije, ki so se ločili od Nobila in za katerih usodo se sedaj resno bojijo.

V soboto bo frank stabiliziran

v Pariz, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Za prihodnjo soboto se sedaj oficielo napoveduje izvedba stabilizacije franka. Notranji minister je danes naznanil v ministrskem svetu, da bo v soboto popoldne izredna seja poslanske zbornice, ki bo dala zakonu o stabilizaciji končnoveljavno obliko in da bosta potem poslanska zbornica in senat še isto noč sprejeli zakon.

Smith - kandidat demokratov

v Newyork, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Kot demokratskega kandidata za predsednika je smatrali Smitha, ki od 733 za dvetretjinsko večino potrebnih glasov demokratskega konventa razpolaga s 698 glasovi.

Rusi očitaio Franciji ...

v Pariz, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Ker se je vrhovni državni pravdnik v Moskvi v znanem »šahti-procesu« izrazil, da je tudi Francija sokriva na tej aferi, je francoska vlada vložila pri ljudskem komisarju za zunanje zadeve Čičerinu formalen protest. Čičerin pa na ta protest ni reagiral niti v toliko, v kolikor zahtevajo že navadni mednarodni običaji, kar je vzbudilo v Parizu veliko nevoljo.

Po semkaj došli poročili se bliža velik »šahti-proces« v Moskvi svojemu koncu. Od 53 obtožencev je bilo 43 že zaslišanih. Govor državnega pravdnika se pričakuje 26. junija, sodba pa 2. julija.

Težave z vlado v Berlinu

v Berlin, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Pogajanja med strankami, ki naj bi tvorile bodočo vlado, še niso dovedla do nobenega praktičnega uspeha. Stranke so vzele program socialnih demokratov na znanje, izjavile pa, da mora priti do soglasja najprej v lastnih klubih. V socialnopolitičnih vprašanjih je prišlo do načelnega sporazuma. Večje vprašanje tvori stanovanjski in davčni problem. Glede gospodarske politike tvori podlago nadaljnjih pogajanj sporazum, dosežen med socialnimi demokrati in centrom. Nerešene so še stvari, v kolikor pride v poštev vojaštvo in kulturna politika.

Papež čestita dr. Kordaču

v Praga, 19. jun. (Tel. »Slov.«) O priliki jubileja praškega nadškofa dr. Kordača, ki je obhajal 50 letnico mašništva, je poslal papež nadškofu daljše pismo, v katerem hvali njegovo pastirovanje v pomembni praški nadškofiji, zlasti pa njegovo skrb za duhovniški naraščaj, ki jo je nadškof pokazal s tem, da je zgradil veličasten seminar.

Kitajska se reformira

v Newyork, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Kitajska vlada je naprosila newyorško zunanje ministrstvo, da se začne nova pogajanja o pogodbi, na podlagi katere bi Kitajska lahko svobodno razpolagala z lastnimi financami in bi se odpravile vse predpavice tujcev. Južnokitajska vlada je tudi objavila svoj program, v katerem napoveduje zmanjšanje vojaške moči, odpravo pretiranih davkov, razčiščenje v uradništvu, zatiranje tolp in vladanje po zakonih.

Pogodba med Avstrijo in Ameriko. Med Avstrijo in Združenimi državami Sever, Amerike se je sklenila trgovinska in konzularna pogodba, ki vsebuje absolutno klavzulo največjih ugodnosti.

Bela Kun mora v Rusijo. Končno je odločeno, da dunajska vlada Bela Kuna ne bo izročila Madjarski, ampak izgnala nazaj v Rusijo. Bela Kun bo potoval preko Nemčije, kakor hitro bo izdala nemška vlada tozadevno dovoljenje.

Popravi! V večerajšnjem našem poročilu o seji finančnega odbora je na koncu poročila pomotoma izostala beseda slučaj — da se mesto »Glej Kavčič« mora glasil: Glej slučaj Kavčič!

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par ali prostor drobne vrstice 150 Din. Najmanjši znesek 5 Din. Oglasi nad 9 vrstic se računajo višje. Za oglaševanje strogo trgovskega in reklamnega značaja vsaka vrstica 2 Din. Najmanjši znesek 10 Din. Pristojbina za šifro 2 Din. Vsak oglas treba plačati pri naročilu. Na pismena vprašanja odgovarjamo le, če je priložena znamka. Ček račun Ljubljana 10.349. Tel. št. 23-28.

Službe iscejo

Poslovodstvo

trgovine z mešanim blagom sprejme, najraje na deželi, starejša z večletno prakso in kavicje zmožna na moč. - Ponudbe je poslati na upravo »Slov.« pod »Kavcija« št. 5536.

Absolvent

mešč. šole z 2 letnikoma trg. akad., želi primerne službe. - Cenj. ponudbe je poslati upravi »Slov.« pod št. 5542.

Dekle

isče službe za vsako hišno delo, zmožna tudi kuhanja. - Naslov na upravo Sloven. Maribor.

Službodobe

Predčrtača

(Voreisera) - popolnoma veččega, z dobrimi spričevali, zlasti v manipulaciji hrastovine, se sprejme pri Lesni industrijski družbi »Zora«, d. z. o. z. v Črnomlju.

Trgovski pomočnik

ali prodajalka, se sprejme v trgovino mešanega blaga. - Ivan Vindiš, Leskovec, p. Sv. Andraž v Halozah.

Učenca

za pekarno sprejemni; tudi takega, ki se že uči. Oskrba v hiši. Od raznašanja dobi 10 odst. provizije po dogovoru. Karl Pečovnik, pekarna, Šmartno ob Paki.

Učenec

za manufakturno trgovino v Ljubljani, s primerno šol. izobrazbo in z lastno oskrbo, se sprejme. - Ponudbe pod »Manufaktura 12« na upravo Slovenca.

Poslovodja

za mešano trgovino, ki je zmožen položiti kavcijo, dober aranžer za izložbe, se takoj sprejme. Ponudbe poslati na upravo Slovenca pod št. 5621.

Likarico

spretno, sprejme za stalno strojno pletilstvo; večkrat mora biti šivanja pletenin. Naslov v upravi pod št. 5610.

Vajenca

za pekarsko obrt iščem. Prednost imajo tisti, ki so se že te obrti učili. Drugo po dogovoru. Naslove sprejema uprava lista pod št. 5630.

Strojepisko

za popoldanske ure takoj sprejemem. - Naslov pove uprava lista pod št. 5638.

Krepkega fant

za kmetijska dela, od 14 do 16 let, sprejemem. 100 Din meseč., hrana in stanovanje. - Naslov pove uprava Slov. pod št. 5645.

Pletilca

samostojnega, ki bi znal delati na Jacquard-pletilnem stroju št. 10 in št. 5, vse moderne stvari, spadajoče v trikotarstvo, iščem za takoj. Mesto stalno. Hrana in stanovanje v hiši. - Gojko Veselinović, trikotar, Srem, Mitrovica.

Zasluzek

Do 500 Din dnevno agilnim tudi več, sigurnega zaslužka, ki si ga vsak dnevno sam pridriži, nudimo damam in gospodom kot zastopnikom. - Brez kavcije. Kraj neomejen. Za stroške, posla in drugo poslati 10 Din v znamkah na upravo »Merkur«, Ljublj.

Pouk

Priljubljen za ponavljavne izpite iz francosčine in nemščine, tudi konverzacija. Ponudbe pod »Bouvard« na upravo.

Čevljarji, pozor!

Otvoritev zasebnega tečaja za gg. mojstre in pomočnike, ki se vsi 3. julija t. l. Interesenti zahtevajte prospekt. Voditelj tečaja Josip Steinman, Ljubljana.

Posrestva

Hiše

vile in stavbišča, kakor posrestva, gostilne, trgovine, prodaja na Kranjskem in Stajerskem Realitetna pisarna, Ljubljana, Kolodvorska 29.

Stanovanja

Meblovana soba

se odda za takoj. Naslov pove uprava lista pod št. 5608.

Opremljena soba

se odda dvema gospodoma. - Ulica na Grad 7 a.

Soba

s kuhinjo event. prazno sobo v mestu ali na periferiji, išče solidna gospodinja. - Ponudbe upravi Slovenca pod šifro: »Gospodinja«.

Sostanovalko

sprejemem za mesečno 150 Din z zajtrkom. - Poizve se v oglas. odd. »Slov.« pod št. 5643.

Soba

se odda v bližini juž. kol. z elektr., popol. separat., opremljeno s pisarn. ali s stanovanjsko mobilijo, za takoj. - Ponudbe naj se pošljejo pod »Strogo solidno« na upravo »Slov.«

Kupimo

Brzjavni drogi

Kupujem stalno vsako množino brzjavnih drog: smreke, jelke, bor, od 8 do 12 m dolgosti, od 11 do 14 cm na vrhu. Kupuje se na vseh postajah Slovenije. Obvezne ponudbe od m³ na naslov: Dragotin Korošec, trgovina, Šmartno ob Paki, Gorenje 7.

Borova drva

Kupil bi večjo množino borovih cepanic in okroglic, rezanih na 1 meter dolžine. Drva morajo biti zdrava, bela in suha. Kdor jih ima, naj mi naznani najnižjo ceno. - Marko Ilić, tovarna lesene volne, Novi Sad.

Vnajem

Trgovino

z mešanim blagom, s prometom najmanj 40 do 50 tisoč Din mesečno, vzamem v najem. - Ponudbe na oglasni oddelček »Slovenca« pod št. 5467.

Gostilno

boljko, večjo, vezano z delikatesno trgovino, na prometnem mestu Ljubljane, oddam v najem. - Ponudbe pod »Dobra pozicija št. 5584« na upravo »Slovenca«.

Trgovski lokal

ulični, na Mestnem trgu, pripraven za delikatesno trgovino, se takoj odda v najem. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Delikatesna trgovina« št. 5585.

Prodamo

Radio aparat

triceven Hartley, z vsemi pritisklinami, skoraj nov, poceni prodam. Ponudbe pod »Radio-aparat« na upravo Slovenca.

Trgovsko opravilo

priljubljeno za manufakturno, galanterijo in papir, prodam. Naslov pove uprava pod št. 5609.

Obrt

Radio popravila

vseh sistemov izvršuje strokovno in najceneje Tehna družba z o. z., Ljubljana, Mestni trg 25/L.

Klaviere

uglašujem ter popravim solidno in čisto — grem tudi na deželo. - Povše Feliks, uglaševalec klavirjev, Ljubljana - Hotel Lloyd. - Telefon 33-65.

Vrvarske izdelke

najboljše kvalitete kupite najceneje v največji vrvarni v Jugoslaviji: Tovarna motvoza in vrvarna d. d. Grosuplje pri Ljubljani. Komisijska zaloga: Franc Palme, Ljubljana, Gospodarska c. 7; Celje, Cankarjeva 7 in Maribor, Koroška 8.

Razno

Otomane

630 Din, poztetje 40 več, v zelenem ali rdečem goblenju. Pri večjem odjemu za hotele in prenočišča še popust. Solidno delo. - Rudolf Sever, tapetništvo, Marijin trg 2.

Sellive

v mestu in na deželo. strokovno in najcenejše potom

Slovenia transport

Ljubljana Miklošičeva cesta št. 36 Telefon št. 2718

Jetika

se zdravi in ozdravi v zavodu dr. Pečnika, Sečovo, pošta Rogaska Slatina. Zahtevajte prospekt.

Slike za legitimacije izvršuje najhitreje to t. g. r. a. i. HUGON HIBŠER, Ljubljana, Valvazorjev trg. 2583

Elektro - strojni inženjer

z večletno inozemsko prakso, vešč tujih jezikov, išče primerne namenešnje v poljubni industriji, v katero bi vložil kot

družabnik 50.000 Din in pozneje več - Ponudbe pod »Inženjer 40«.

Vino

naprodaj, rdeče in belo, cena 9 do 11 Din, ima

Thierry

Sromlje pri Brežicah.

Izdelovalce orodja

(Werkzeugmacher) modelne in strojne ključavnice išče za takojšen nastop tovarna

TITAN d. d.

KAMNIK pri Ljubljani.

NAJBOLJŠI PREMAG

Lebin Wolfova 1/2

Išče se kompleks nekaj sto orolov

mladega vozd

ležeč ob tekoči vodi, zavarovan pred poplavo, ob dobri vodi. Prednost imajo objekti blizu železnice. - Ponudbe pod Za 16.582 na Publicitas d. d. Zagreb, Gunduličeva 11.

Vsakovrstno zlato kupuje

po najvišjih cenah.

CERNE, juvelir, Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

Tovar. poslopija

ali gospodarska poslopija, preostala po izved. agrarni reformi, blizu železn. postaje, z nekaj desetini orolov zemljišča, želimo kupiti. Prednost imajo objekti, kjer je mogoč priključek na obstoječo elektr. silo z vsaj 100 KS. - Ponudbe pod »Zgrada« na Publicitas, d. d. Zagreb, Gunduličeva 11.

Gospodinja - Poskusite

Plamoh

idealno sredstvo za podžiganje drv in premoaga. Zahtevajte PLAMEN pri Vašem trgovcu

Posestvo

pretežno gozdno, ki je nerazdeljeno ter leži v gorskem kraju ob živi vodi, želim kupiti. Pogoji dobra avtomobilna cesta in stanovanjska hiša. - Ponudbe pod »Posjed« na Publicitas, d. d. Zagreb, Gunduličeva 11.

Prodajam trgovsko hišo v Toplicah

blizu Zagreba, ki ima v prvem nadstropju 4 velike sobe (kuhinja, kopalnico, sobo za služkinjo, jedilno shrambo), v pritličju pa 2 lokala na ulico, 2 kleti, pralnico in stranske prostore. V bližini je vrt z zidano zgradbo. V mestu ni nikake druge trgovine in si delaven trgovec lahko ustvari najboljšo eksistenco. Cena ugodna kakor tudi plačilni pogoji. Več pove »Intermisor«, Zagreb, Ilica 52, tel. 21-64-1. 39.

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
ŠOLSKÉ ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA
K. T. D.
V LJUBLJANI
KOPITARJEVA ULICA 6
II. NADSTROPJE

Tridesetletna izkušnja dokazuje, da so čase n. aparati znamke a vključevanje najzanesljivejši in radi tega najcenejši.

Tovarniška zaloga »WECK« pri tvrdki „FRUCTUS“, Ljubljana, Krekov trg 10/I. Celje: Josip Jagodič. - Maribor: Karl Lotz.

Galanterija - Kopalne potrebščine - Nogavice

rokavice za dame, gospode in otroke. Srajce, ovrtnike, kravate, sprehajalne palice, dežnike, telovadne majice. - Kopalne čepice, čevlje, hlače in obleke za dame. - Kompletne potrebščine za krojače, šivilje, čevljarje, sedlarje in tapetnike — le pri Josip Petelincu, Ljubljana blizu Prešernovega spomenika

Mag. št. ad. 20.476/28. — Ref. V.

Razglas

Mestna občina ljubljanska vzame takoj v najem

suho in zračno skladišče

Ponudbe je vložiti pri mestnem gospodarskem uradu do dne 23. junija 1928 opoldne.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 14. junija 1928.

Henrik Sienkiewicz:

Na polju slave

Povest iz časa kralja Jana Sobieskega.

»Šel je k sinu in Bukojemskemu,« je odgovoril Pongovski, »sicer sem ga pa že med potjo pomiril, da se ni nič hudega zgodilo.«

Potem je po pazno pogledal in izjemna, nenavadna prijaznost je razsvetlila njegov sicer mrki obraz s sivimi ostrimi očmi. Stopil je k dekletu, ji položil roko na plave lase in rekel: »Po nepotrebnem se mučiš. V nekaj dneh bodo vsi zdravi! No, no! dovolj je tega! Dolgujemo jim hvaležnost — to je že res! — in zato sem se za nje tudi pobrigal, a končno so to vendarle tuji ljudje, pa še iz precej bednih slojev.«

»Bednih slojev?« je ponovila kakor odmev samo zato, da bi kaj rekla.

»No, seveda. Saj Bukojemski so berači, Ciprianovič pa homo novus. Sicer pa, kaj mi to mar! Odidejo, pa bomo imeli mir kakor poprej.«

Panna Sieninjska je na tihem pomislila, da bo celo primerno, če ostanejo v Belčoniški samo trije, a svoje misli ni izrazila na glas.

»Grem,« je rekla, »da poskrbim za večerjo.«

»Pojdi, naša mala gospodinja, le pojdi!« je odgovoril Pongovski. »Ti si pri hiši v veselje, pa tudi v korist.« Nato pa je še dodal: »Reči, naj prinesejo na mizo srebrne krožnike. Pokazati moramo temu Ciprianoviču, da nimajo čedne hišne oprave samo armenci, ki se jim je posrečilo dobiti plemstvo.«

Panna Sieninjska je odhitela v poselsko sobo, a pred večerjo je hotela opraviti še drug, za njo važnejši posel. Iz kuhinje je poklicala dečka in mu rekla:

»Čuj, Vojtušek, skoči v Virombke in povej panu

Tačevskemu, da ga gospodična lepo pozdravlja in mu pošilja to-le kučmo. Tukaj imaš groš za pot pa mi ponovi, kaj moraš povedati.«

»Da gospodična pozdravlja in pošilja kučmo.«

»Ne da pozdravlja, temveč da lepo pozdravlja, razumeš?«

»Razmem.«

»No, pa pojdi takoj. Vzemi kožuh, kajti ponoči zopet pritiska mraz. Vzemi tudi pse s seboj. Lepo pozdravlja — ne pozabi in pridi takoj nazaj — razen če bi ti hotel gospod dati pismo.«

Ko je uredila to zadevo, je šla v kuhinjo, da se pobriga za večerjo. A tu je bilo že vse gotovo, ker so čakali, da se vrne gospoda z gosti. Nato se je gospodična oblekla, počesala in odšla v jedilnico.

Stari Ciprianovič jo je prijazno pozdravil: njena mladostna lepota ga je bila osvojila že v Jedlinki. Tudi glede sina še je bil že popolnoma pomiril. Zato se je začel z njo, ko so bili vsi sedli k mizi, veselo razgovarjati. Trudil se je celo, da bi s šalami razpršil skrbi, ki so se ji poznale na obrazu in katerih vzroke je pripisoval zadnjim dogodkom.

A dekletu ni bilo sojeno mirno pričakati konca večerje. Takoj po drugi jedi se je prikazal na pragu Vojtušek. Pihal si je v zmrlce prste in zaklical: »Kučmo sem pustil v Virombkih, prosim panjenko, a pana Tačevskega ni več tam, ker se je odpeljal z župnikom Vojnovskim.«

Ko je to slišal pan Pongovski, se mu je zmračilo čelo, najezil je obrvi, uprl v dečka svoje železne oči in vprašal:

»Kaj to pomeni? Kakšna kučma je to? Kdo pa te je poslal v Virombke?«

»Panjenka,« je prestrašeno odvrnil deček.

»Jaz,« je ponovila panna Sieninjska.

Vsi so se ozirli vanjo in prišla je v hudo zadrego a samo za trenutek. Takoj si je pomagala z žensko zvižajo »Pan Tačevski je pripeljal k nam ranjenec,«

je rekla, »in obe s teto sva ga neprijazno sprejeli. Zato se je razjezil in brez kučme odhitel domov. Zato sem mu poslala kučmo.«

»Res, nisva ga posebno prijazno sprejeli,« se je oglasila pani Vinicka.

Pongovski si je oddahnil in obraz se mu je nekoliko razjasnil. »Prav sta storili!« je dejal. »Tudi jaz bi mu bil poslal kučmo, ker gotovo nima nobene druge.«

A pravični in obzirni Ciprianovič se je zavzel za Tačevskega. »Moj sin,« je rekel, »ni prav nič hud nanj. Sami so ga pozvali na boj in vendar jih je potem prepeljal na svoj dom, jim obvezal rane in jih pogostil. Tudi Bukojemski pravijo isto in so mi zatrjevali, da zna Tačevski izvrstno sukati sabljo: če bi se mu bilo zahotelo, bi jih bil lahko vse drugače nasekal. Ha! Hoteli so mu nauke dajati, pa so sami naleteli na mojstra. Če njegovo veličanstvo kralj res napove Turkom vojno, utegne ta-le Tačevski pri tem veliko zaleči.«

Pongovski je le nerad poslušal te besede. »Te umetnosti ga je naučil župnik Vojnovski,« je slednjič pristavil.

»Gospoda prošta Vojnovskega sem videl samo enkrat, pri žegnanju,« je rekel Ciprianovič, »a mnogo so mi pravili o njem še v tistih časih, ko sem bil pri vojaki. Takrat pri žegnanju so ga drugi duhovniki zasmehovali. Pravili so, da je njegovo župnišče prava Noetova barka, ker tam redi vsakovrstna animalia. Vem pa tudi, da je bil slaven sabljač, kakor je zdaj vnet duhovnik. Če je naučil pana Tačevskega tudi svojih čednosti, ne bi želel svojemu sinu nobenega druge amicitije, ko ozdravi.«

»Pravijo, da bo sejm skrbel predvsem za povečanje vojske,« je rekel pan Gedeon, ki bi bil rad zasukal pogovor v drugo smer.

1 Zivali.

Predsedniške volitve v Združenih državah

V Združenih državah ameriških imajo letos volitve predsednika. 4. marca 1929 poteče predsedniku Coolidgeu njegov drugi termin. Prvi tork v novembru bodo zato volitve novega.

Oči celega sveta so obrnjene letos proti Ameriki. Velika in važna mednarodna vprašanja so na tehtnici. Kako se bodo rešila, je odvisno od izida teh volitev. Katoličani celega sveta pa še posebno pazno zasledujejo ta volitveni boj. Letos je namreč prvič v zgodovini Združenih držav med kandidati guverner države New York, Alfred Emanuel Smith, ki je katoličan in sicer katoličan po prepričanju, mišljenju in življenju.

Za katoliško cerkev v Združenih državah je sicer vseeno, ali je predsednik katoličan ali nekatoličan. Ne bo pa brez važnosti za zunanjo politiko države, zlasti najbližjih sosedov, ako pride na vlado tako važne države mož z vestjo, požlahtnjeno s katolicizmom.

Kako se voli v Združenih državah?

V Združenih državah je vsako leto volitveno leto. Prvi tork v novembru je vsako leto državni praznik — praznik volitve. Ta dan se opravi vse volitve za vse urade zvezne, deželne in občinske vlade, kakor pač potekajo službe raznim voljenim uradnikom. Za senat in parlament je tako urejeno, da nikdar ne poteče termin vsem obenem, temveč, da ostane vsikdar vsaj polovica starih poslancev, da zbornica ne trpi, ki bi, ako bi se cela zbornica z enimi volitvami spremenila. Tako pridejo vsako leto nekateri v volitve. Tudi imajo razni uradi različne službene dobe. Nekateri so za tri leta, drugi za dve, drugi zopet za štiri, nekateri za pet. Za vse te razne urade se glasuje skupno vsako leto meseca novembra na ta državni praznik. Obenem se pri teh volitvah potom referendumu predloži narodu razne druge zadeve v rešitev, kakor so novi državni, deželni ali občinski dolgi, nove naprave itd.

Za vse urade zvezne in deželne vlade se pa vsikdar dvakrat voli, za predsedniško mesto pa trikrat, oziroma štirikrat.

Najprej so tako zvane primarne volitve. Te so vsako spomlad. Pri teh volitvah posamezne stranke svoje kandidate. Kandidate ne določa strankino vodstvo, temveč jih določajo volivci sami pri primarnih volitvah. Za vsako službo sme nastopiti kot kandidat vsakdo. Treba samo, da predloži vladni gotovo število podpisov državljanov, ki zahtevajo njegovo kandidaturo. Kateri izmed teh kandidatov bo pa za prave volitve strankin kandidat, pa odločajo volivci pri primarnih volitvah. Tako si stojijo za primarne volitve nasproti kandidati raznih strank v stranki sami, pri jesenskih volitvah pa stranke po svojih kandidatih druga proti drugi v boju.

Za mesto predsednika se pa volijo pri primarnih volitvah šele delegati za strankino konvencijo, ki se vrši junija ali julija, kjer se voli — nominira pravijo — skupni kandidat stranke za prave jesenske volitve.

Posamezne države imajo pa še vsaka zase svoje deželne konvencije, kjer si določajo svoj lastni deželni program in kjer se tem delegatom dajo navodila, katerega kandidata naj volijo pri skupni konvenciji, ali se jim pa dajo proste roke, da volijo po svoji previdnosti kandidata, katerega hočejo.

Prvi tork v novembru so pa prave volitve, kjer narod izbira med temi kandidati, katere so postavile razne stranke za razne urade. Vendar je tudi tukaj izjema glede predsedniškega mesta. Volivci namreč ne volijo direktno predsednika, temveč samo »volilni zbor«, to je delegate, ki se kmalu po

skupnih volitvah snidejo in volijo predsednika. Vendar pa morajo ti volivni možje voliti samo kandidata one stranke, ki jih je izvolila. Tako se takoj na dan volitev ve, kateri kandidat je zmagal in časniki kar poročajo, koliko glasov je kak kandidat dobil, dasi jih ni dobil sam direktno, temveč samo njegovi volivni možje. Tako se lahko zgodi, kakor se je zgodilo pri drugi izvolitvi Willsona, da kdo sicer ne dobi večine oddanih glasov, pa je vendar izvoljen, ker je dobil večino volivnega zbora. Takrat so časniki že razglasili izvolitev republikanskega kandidata Hughesa. Toda v Kaliforniji pa je zmagal en volivni mož Willsonov več, in sicer v distriktu, kjer so volili zvečine sami Dalmatinci, tako je zmagal Willson. Willson je to večkrat pri raznih prilikah poudarjal, da so ga drugi izvolili samo Jugoslavi in od tod njegova naklonjenost napram jugoslovanskim težnjam.

Vsed tega načina volitev je pa jasno, da traja volitveni boj v Ameriki skoraj celo leto. Spomladi je boj med raznimi kandidati po strankah samih, v jeseni pa boj med strankami za končno zmago. V predsedniškem letu pa je še boj pred in med strankino konvencijo med kandidati, kateri bo nominiran, t. j. dobil strankino kandidaturo, kar se prav te dni vrši v Ameriki.

Dve glavni stranki

Sedaj sta v Združenih državah samo dve glavni stranki. Tretja je sicer tudi še, socialistična, ki je pa tako oslabela, da ne pride v splošnih volitvah v poštev. Morda samo pri lokalni politiki nekoliko malo občin. Bivša četrta stranka, prohibicijska stranka, je razpadla, ko je dosegla svoj namen — prohibicijo.

Stranki se imenujeta ena demokratska, druga republikanska. Vendar sta pa v bistvu obe demokratski in obe republikanski, ker je država demokratska republika in republikanska demokracija. Načelnih nasprotstev ni, kakor so pri nas, ne glede patriotizma, ne glede vere, ne glede oblike vlade. Stranki ločijo samo gospodarska, administrativna in osebna nasprotstva. Ustanovljeni sta glavno za to, da druga drugo nadzirata, ker si politike v demokratski državi brez strank misliti ne moremo. Za volitveni boj sestavi vsaka stranka svojo gospodarsko platformo, svoj program in s to platformo nastopa pred narod in agitira za zmago. Katera ima najboljši gospodarski program in katera najboljši rekord izza svoje vlade, tisti pa zmaga. Ker ne gre za načela, imajo volivci prosto, da se odločijo letos za to stranko, drugo leto za drugo. Tudi lahko volijo kandidate v poljubni stranki. Za en urad lahko volijo moža ene stranke, za drugi urad pa moža druge stranke, kakor kdo hoče. Da bi kdo volil celo listo iste stranke, je malokdaj, ker gleda vsak tudi na osebe, ki kandidirajo. Posebno versko vprašanje, ki povzroča po drugih državah toliko hudih bojev, v Združenih državah ne pride prav nič v poštev. Obe stranki spoštujeta vero svojih pristašev. Obe skušata zato ustrezati raznim veram, da si tako zagotovita tudi njih glasove. Do sedaj se je samo parkrat zgodilo, da je kje kak posamezni kandidat v kakem kraju poskušal zanesti tudi versko vprašanje v politični volilni boj, ako je mislil, da mu to more pomagati do zmage. Tako skušajo tudi letos posamezni nasprotniki guvernerja Smitha zavleči v volilni boj tudi boj proti katoliški cerkvi, češ, »Smith je katolik, torej pod kontrolo papeža. S zmagom Smithovo bo torej zmazal papizem«. Vendar se je takoj oglasilo veliko vodilnih mož v obeh strankah, ki krepko pobijajo to vmešavanje vere

v politiko. Tudi je gotovo, da nobena stranka verskega vprašanja ne bo upala dejati v svoj program. V jeseni med volitvenim bojem je tudi gotovo, da bodo razni posamezni agitatorji v raznih krajih vmešavali v politični boj tudi boj proti cerkvi, ker je bila do sedaj nekaka nepisana postava, da noben katolik ne more biti predsednik Združenih držav in je guverner Smith katolik. Splošno se pa vse stranke in tudi vsi kandidati boje verskega vprašanja v volitveni borbi, ker predobro vedo, da si s tem veliko več škodujejo, kakor pa koristijo.

Predsedniški kandidatje, kateri so?

Do sedaj je v volitveni borbi za predsedniško nominacijo v demokratski stranki osem kandidatov in v republikanski šest.

Sedanjí predsednik Coolidge je republikanec. Stranka je na krmilu že izza žalostnega padea predsednika Willsona, demokrata, katerega je po mirovni konferenci ubila moralno in deloma tudi fizično. Sedanjí termin je že njegov drugi, dasi v prvega ni bil izvoljen, temveč je zasedel predsedniški stolec avtomatično kot podpredsednik ob smrti predsednika Hardinga. Do sedaj še noben predsednik ni vladal več kot dve dobi, to pa iz spoštovanja do očeta Združenih držav, George Washingtona, ki je tretji termin odklonil. Ako bi bil Coolidge zopet letos izvoljen, bi bil to prvi predsednik, ki bi služil tri termine. Vendar je narodni sentiment proti tretjemu terminu. Vendar stranka je v veliki zadregi. Proti sebi ima najmočnejšega kandidata, za katerim se zdi, da je vse javno mnenje. Baj se noben kandidat za predsedniško mesto ni imel kdaj za seboj celega naroda tako združenega, kakor se zdi, da ga ima guverner Smith. Republikanska stranka pa nima močnega moža, katerega bi poslala v boj proti temu velikanu. Edini, o katerem se sodi, da bi se mogel s Smithom meriti, bi bil Coolidge sam. Toda proti njemu je pa tretji termin. Zato trdijo njegovi prijatelji in voditelji stranke, da to ni tretji termin, ker za prvega ni bil izvoljen. Stranka sama je proti tretjemu terminu. To je pokazala za časa velikega Roosevelta. Ta je zahteval o stranke tretji termin. Pa ga je stranka sama vrgla raje, kakor bi mu ga bila dala. Sedaj je stvar druga. Stranka nima velikega moža razen predsednika. Zato baje ne bo tretji termin Coolidgejev, temveč šele drugi, dasi je bil za časa Roosevelta popolnoma isti slučaj, ker je tudi on nastopil prvi termin kot podpredsednik po umoru predsednika Mac Kinnleya.

Ze celo leto zato vprašujejo voditelji stranke Coolidgea, naj se izjavi, ali bi sprejel še tretjo kandidaturo. Toda Coolidge je moder mož in ve, da stoji njegova kandidatura na slabih nogah vključ vsemu spoštovanju naroda, katerega uživa kot predsednik. Zato se še do danes ni jasno izrazil, ali bi bil kandidat ali ne. »Se nisem odločil, da bi kandidiral«, lakonično ponavlja. Tako ne ve nihče, ali bi ali ne bi sprejel nominacije. Njegovi najbližji prijatelji pravijo, da on ni kandidat. Če bi ga pa republikanska konvencija vključ temu nominirala, pa bo gotovo sprejel. V tem slučaju lahko reče narodu, da sam tretjega termina ne išče, temveč ga je samo stranka prisilila, da kandidira.

Najmočnejši kandidat republikanske stranke je do sedaj trgovski minister in velik osebni prijatelj Coolidgejev, Herbert Hoover, tako zvani »egiptovski Jožef« za časa vojne. Do danes ima že nad tri sto delegatov za republikansko konvencijo zase. Ker je vseh delegatov v volivno pravico samo 1100, ima

Glavobol

vseeno ali kot posledica prehlada, razburjenosti, napornega dela, ali pa preobilo zavžitega alkohola in nikotina, se lahko ublaži in odstrani. Vzemite priznane

Aspirin tablete

in kmalu začutite blagodejen vpliv. Pri zobobolu, trganju v ušesih, influenci, revmatizmu, nevralgiji in vročini so Aspirin-tablete slavnoznane. Zahtevajte vedno originalni omoč „Bayer“ z modro-belo-rudečo varstveno znamko.

skoraj že večino zasiguranu. Hoover je kandidat industrijev in trgovcev. Nekateri trdijo, da Hoover kandidira za Coolidgea, da bo pri konvenciji vse svoje delegate odstopil Coolidgeu, da je kandidat samo za slučaj, da bi bila konvencija proti Coolidgevemu tretjemu terminu.

Drugi najmočnejši kandidat je Illinoiski guverner Lowden. To je kandidat farmarjev. Tudi ta je precej močan in ima zase veliko večino ostalih delegatov. Ker je Coolidgevea politika farmarje precej odbila, pravijo, da bo stranka izgubila vse farmerje, ako bi propadel Lowden.

Drugi kandidati so daleč zadaj in bodo težko prišli v poštev. Tako bo samo dvoje možno, ali bo Coolidge nominiran za tretji termin, ali pa kak »dark horse« — »črn konj« — t. j. popolnoma nov kandidat, na katerega sedaj nihče niti ne misli.

Izgledi demokratske stranke

Demokratska stranka je stranka nižjih slojev. Ta še ni prebolela popolnoma hudega poraza ob Willsonovem padeu. Sedaj se dviga, ker je republikanska stranka zelo zavozila. Na dan so prišli veliki škandali korupcije najvišjih vladnih krogov. Ker je to stranka bogatinov, so v vladi skoraj sami milijonarji. Finančni minister Mellon je tretji najbogatejši človek na svetu. Ti so pa prodajali vladne koristi za svojo osebni dobiček. Tako je minister Hardingovega kabineta, Fall prodal za velikanke dobičke velike oljate vrelce milijonarju Sinclairu. Demokratska stranka je nekoliko teh krivcev ujela in postavila pred sodišče. Tako je stališče stranke precej omajano. Le velik mož in pa skrajni pritisk na odvisne volivce med uradništvom in delavstvom in pa močna agitacija ji more priboriti v jeseni končno zmago. Nasprotno ima pa demokratska stranka najmočnejšega kandidata, kolikor ga pozna zgodovina. Ako bo Smith res nominiran, bo imela republikanska stranka težko stališče. To je mož briljantnega značaja, silno simpatičen, silno zmogel in s krasno preteklostjo. Tudi ga neka posebna sreča spremlja vsa dolga leta njegovega političnega življenja. Vse je dosegel vsikdar, kar je hotel. Najštevilnejša država ga je že štirikrat izvolila za svojega guvernerja. Njegovo življenje je tako čisto, da mu tudi največji nasprotniki niti praška greha ne morejo očitati. Poleg tega je tudi izbornen govornik in velik duh, ki zna nastopati tako prepričevalno, da ga do sedaj ni prekosil še nihče.

Americanus

Rudyard Kipling:

Poganka

Njen oče je bil Sonu, gorjanec na visokem pogorju Himalaje. Jadeha je bila njena mati.

Nekega leta je koruza slabo obrodila in dva medveda sta prebila noč v bližini naselbine na opijevem maku tik nad kotgarshko dolino. Zato sta Sonu in Jadeha pozimi postala člana anglikanske cerkve in sta nesla svoje dete doli v misijon h krstu. Kotgarški pastor ga je krstil za Elizabeto in za Lizboto so jo klicali himalajski gorjanci.

Kesneje je prišla kolera v kotgarshko dolino in je pobrala Sonuja in Jadeho. Lizbeta pa je postala na pol dekla, na pol družica ženi takratnega kotgarshkega pastora. Dorasla je in se je razvila v lepo mladenko. Če gorjanska mladenka tako lepo dorašča in se razvija, je vredna tudi petdeset milj hoda po grdem hribovitem svetu, da jo moreš videti.

Lizbeta je imela grški obraz — enega izmed onih obrazov, ki jih tako često slikajo in upodabljajo, vidiš ga za tako redko. Bila je blede slonokoščene barve in za svojo raso posebno velika. Imela je čudovite oči. Da ne bi bila oblečena v grdo platno, ki si ga je izprosila od misijonarjev, pa bi bil mislil, kadar si jo uepričakovano srečal na gorskem pobočju, da vidiš pravo, resnično Diano starih Rimljanov, ki odhaja na lov na jelena.

Lizbeta je bila zgodaj krščena in se krščanstvu ni izneverila, ko je dozorela v ženo, kakor se to često dogaja pri mladih ženah iz teh gora. Njen lastni rod jo je mrzil, ker je postala, kakor so rekli, bela žena in se je umivala vsako jutro. Pastorjeva žena pa ni vedela, kaj bi z njo

počela. Ni lahko ukazati postavni boginji, visoki 6 čevljev, naj pomije kuhinjsko posodo.

Lizbeta se je igrala s pastorejvo deco in je hodila v nedeljsko šolo. Prečitala je vse knjige, kar jih je našla v hiši pri pastorejvih in je postajala od dne do dne lepša in lepša, kakor vila v pravljici. Pastorjeva žena je rekla, naj bi šlo dekle v Simlo v službo za dojljo ali po strežnico ali za kaj drugega bolj »nobel«. Toda Lizbeta ni marala za službo. Bila je srečna in zadovoljna, kjer in kakor je bila.

Kadar so prišli tuji v kotgarshko dolino — malokdaj je ta čas zašel v to pogorje — se je Lizbeta skrila in zaprla v svojo sobo, ker se je bala, da bi je ne vzel s seboj v Simlo ali kam drugam v neznani svet.

Dva meseca potem, ko je dopolnila svoje 17. leto, je Lizbeta šla na izprehod. Ne tako, kakor hodijo angleške dame — eno miljo in pol prav počasi peš tja, nazaj pa z vozom. Šla je dvajset, trideset milj daleč in to brez pota in markacije, čez drn in strn, po skalah in strmih pobočju, med hotgarshko dolino in Narkundo. Tokrat se je proti sicerjénji navadi vrnila šele zvečer, ko se je že zmrščilo. Pritekla je navzdol po vratolomnem skalovitem pobočju v dolino z nečim težkim na rokah in preko levega ramena.

Pastorjeva žena je ravno dremala v naslonjaču v sprejemnici, ko je Lizbeta vstopila z bremenom, vsa zasopla in izčrpana. Položila je težki predmet na zofo in je rekla:

»To je moj mož. Našla sem ga ob cesti Baghi. Hudo se je udaril, revež! Stregli mu bomo in ko mu bo odleglo, ga bo tvoj mož z menoj poročil!«

To je bila prva Lizbetina beseda o ljubavi in o svetem zakonu. Pastorjeva žena je kar

onemela od začudenja. Toda najprej je bolnik na zofi rabil postrežbo. Bil je to mlad Anglež in njegova glava je bila odrtá do kosti od nekega ostrega predmeta. Lizbeta je povedala, da ga je našla na pobočju nad cesto Baghi in kako ga je sama prinesla do doma. Težko je sopesel in ni se zavedel.

Položili so ga v posteljo in stregel mu je pastor, ki je razumel nekaj o medicini. Lizbeta je čakala zunaj pri vratih za slučaj, da bi jo klicali. Povedala je pastoru, da je to njen mož in da ga hoče poročiti. Pastor in njegova žena sta jo grajala in svarila, naj se vendar ne obnaša tako nespodobno, posebno ne v navzočnosti bolnika. Lizbeta ju je mirno poslušala do konca, da sta izgovorila in je ponovila svoj prejšnji predlog.

Pastor je vedel, da je treba precejšnje porcije prigovarjanja in krščanskega nauka, da prežene iz gorjanca one necivilizirane živalske in orientalske instinkte, kakor je to ljubezen na prvi pogled. Lizbeta, ki je našla moža, kakor si ga je želela, ni mogla razumeti, zakaj naj bi molčala vpričo svojega izvoljenca. Kaj še! Tudi se ni marala umakniti iz sobe kar tako na povelje! Ona bo sedela pri njem in mu stregla, dokler mu bo toliko odleglo, da jo bo mogel vzeti za ženo. To je bil njen program.

Po prestani štirinajstnevni vročici je mladi mož toliko prišel k sebi, da je našel zvezo s prejšnjimi dogodki. Zahvalil se je pastoru, njegovi ženi in Lizbeti — zlasti seveda Lizbeti — za prijaznost in postrežbo. On da je popotnik, orientalski popotnik, in da je prišel iz mesta Dehra Dun nabirat rastline in lovit metulje po pogorju Simla. Nihče daleč okrog zato ni vedel o njegovem odhodu, kdaj in kam je šel. Bržčas

je padel pri plezanju v skalah, ko se je stegnil, da doseže redko praprot na preperem štoru, njegovi kuliji pa so jo s prtljago in šotorom kaj jadrno odkurili od tod. Ko se bo malo okrepi, bo prišel zopet v Simlo. Plezanja pa da ima za enkrat dovolj.

Nič kaj ni bilo videti, da bi se mu mudilo domov in polagoma je okrevaj popolnoma. Lizbeta se je še upirala vsem dobrim in lepim nasvetom pastorejvih in njegove žene. Zato je pastor pozval Angleža na pogovor med štirimi očmi in mu je povedal, kako je z Lizbetinim srcem. Mladi mož se je nasmejal prav iz srca. Vse to da je prav... ljubeznjivo od mladenke in zelo... romantično... doživetje. Zal da se je že zaročil z drugo doma na Angleškem in zato se boji, da iz novega znanja ne bo kaj prida. Seveda pa bo do mladenke kar se da obziren.

To je tudi bil. Prijetno je bilo Lizbeti govoriti na srce, sprehajati se z njo, in pripovedovati ji lepe stvari, dobrikati se ji in dajati ji sladka imena. Toda zanj je bila to samo igra, šala; za Lizbeto pa vse na svetu. Kako je bila srečna teh poslednjih štirinajst dni, da je našla moža, kakršnega si je želela!

Divjakinja po rodu in vzgoji, si ni prizadevala, da skrije svoja čustva in Anglež se je na tem zabaval. Ko je končno odhajal, je odšla Lizbeta z njim daleč na pogorju, do Narkunde... Bila je nesrečna in potrta v dno duše...

Pastorjeva žena, ki je bila dobrega srca in ni marala ne hrupa ne joka, je skrivaj prosila mladega Angleža, naj reče Lizbeti, da se bo vrnil in jo vzel za ženo.

Svečano razpeloženje

v Bukarešti, 19. jun. (Tel. »Slov.«) V sredo dopoldne se začne konferenca zunanjih ministrov držav male antante. Češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš je danes popoldne ob petih došel v Bukarešto v spremstvu svoje soproge, jugoslovanskega poslanika v Pragi in češkoslovaških časnika. Na kolodvoru so ga sprejeli Titulescu s soprogo in z večjim številom uradnikov zunanjega ministrstva. Jugoslovanski časniki so došli v Bukarešto že danes dopoldne. Jugoslovanskega zunanjega ministra dr. Marinkoviča pričakujejo v Bukarešti jutri zjutraj. Konferenca male antante bo trajala tri dni.

Oficijelni organ romunske vlade »Vitorul« piše, da politiko male antante prisrčno vodijo skupnost interesov in zvestoba v medsebojnih odnosih. Konference male antante so samo manifestacije te skupnosti interesov in so tudi zelo potrebne naprave onim, ki se udajajo napačnim iluzijam, da je obstoj male antante oslabiljena in da je njen cilj že izpolnjen. Potrebna sestankov je danes še mnogo nujnejša kakor prej, ker se delajo poskusi, da bi se dosegla revizija mirovni pogodbe, kar se mora preprečiti.

Voja Marinković odpotoval. Danes je odpotoval v Bukarešto zunanji minister dr. Voja Marinković. Spremlili so ga poleg njegove soproge gg. Pelivanovič, Subotič in Ante Pavelić. Snoči je odpotoval v Bukarešto češkoslovaški poslanik g. Šeba.

Časnikarji v Bukarešti. Davi ob 9 so prišli v Bukarešto jugoslovanski časnikarji. Sprejeli so jih njih romunski tovariši. Nastanili so se v »Atene-Palast hotelu«, kjer so se nastanili tudi ministri.

Zopet zmagala leвица

v Pariz, 19. junija. (Tel. »Slov.«) V francoskih parlamentarnih komisijah so stranke levice danes zopet dosegle nove trijumfe. V zunanje-politični komisiji je bil socialistični poslanec Paul Boncour izvoljen za predsednika z aklamacijo, v finančni komisiji pa poslanec Malvy s 27 glasovi proti 14. Loucheurjeva skupina je tudi tokrat tvorila jeziček na tehtnici, ter je sklenjeno glasovala za stranke levice. V finančni komisiji so desničarske stranke svoji nevolji radi neuspeha pri volitvah dale duška s hrupnimi demonstracijami. Na hodnikih so te demonstracije živahno komentirali. Govori se o možnosti, da bo nastala resna kriza in v dobro informiranih krogih hočejo vedeti, da je Poincaré, ko so ga obvestili o vedno večjem razpadanju koalicije, ki jo je ustvaril on, odločen izjaviti iz tega konsekvence.

Ženske konkurirajo

v London, 18. jun. (Tel. Slov.) Gdč. Mabel Boll hoče sedaj, ko jo je konkurentinja Erhard prehitela, kot prva ženska preleteti Atlantski ocean iz Evrope v Ameriko in bo v to svrhu odpremila letalo »Columbiac« z ladjo v Southampton. Miss Erhard je prejela že tisoče brzojavnih čestitk, med njimi tudi od predsednika Coolidgeja. V časopisih je izjavila, da ji je bil polet povsem v zabavo, da pa zahtevajo poleti preko Oceana najstrožjo pokornost instrumentov. Ves čas poleta je imela samo eno uro lepo vreme. Nad morjem je morala čisto leteti v višini 1000 čevljev.

Sirovy nas obišče

v Praga, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Koncem junija odpotuje češkoslovaški šef generalnega štaba Sirovy v Jugoslavijo, da se udeleži odkritja spomenika na Cer-planini. Ostal bo v Jugoslaviji približno en teden in bo obiskal Belgrad, Ljubljano, Zagreb, Kragujevac in Skopje. V Kragujevacu bo obiskal 22. pešpolk, ki ima ime »češkoslovaški pešpolk«.

Znamenite izkopsnine

v Teheran, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Nemški arheolog profesor Hertzfeld, ki se nahaja v službi perzijske vlade, je naletel pri izkopavanju v bližini mest Persepolis in Siras na ogromno podzemeljsko palačo. Dosedaj so ugotovili kip Cira Velikega, ki nosi rimske napise. Izkopavanja se nadaljujejo.

Costes in Le Brix sta se sprla. Listi poročajo, da je prišlo med obema znanima francoskima letalcema Costesom in Le Brixom, ki naj bi skupno poletela v Ameriko, do nesporazuma. Oba pravita, da bosta letela v Ameriko vsak zase.

Varšava ne odgovarja Moskvi. Tukajšnji diplomatski krogi so mnenja, da se poljska vlada po noti, katero je izročil Čičerin poljskemu poslaniku v Moskvi Pateku, ne bo tako hitro posvetovala in bo nanjo odgovorila šele v doglednem času.

Češki kapital v Ptuj. Češkoslovaške tvornice »Fluss« nameravajo v Ptuj ustanoviti novo tekstilno tvornico, ki bo delala v začetku z 200 vreteni.

Diplomatsko potovanje. Kakor se poroča s francoske uradne strani, potovanje generalnega tajnika Quaija d'Orsaya v London nima političnega značaja.

Če ne popustite - bo pel poslovnik

n Belgrad, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Stjepan Radić je danes dopoldne pozval k sebi časnikarje in jim dal sledeče obvestilo: Če nam bo g. Marinković navedel za ratifikacijo nettunskih konvencij takšne razloge, ki bi jih objektivno presojač človek lahko smatral za važne, in če bi bila ta dejstva tako resna, bi tudi mi pristali na to, ker bi ljubezen do države imela prvenstvo tudi pri opoziciji. Mi čakamo na Marinkovičev vrnitev in bi morali imeti v soboto z njim sestanek. Mislim, da se ta sestanek še ne bo vršil v soboto, ker bo g. Marinković preveč utrujen. Vsekakor ga bom prosil za sestanek za ponedeljek.

Zdi se pa, da hoče opozicija na vsak način sabotirati delo skupščine, saj je odbila vsak pameten sporazum z večino, ki je do skrajnosti popustljiva. Včeraj je postavila pogoje, ki bi jih morala sprejeti vsaka opozicija, ki bi imela količkar volje za sporazum in za normalno delo v skupščini. Dokler se ne stilizira sporazum, je rekla vladna četvorka, naj opozicija opusti obstrukcijo. Opoziciji pa se da

jamstvo, da se za časa sporazuma poslovnik narodne skupščine ne bo spremenil. Nadalje, da da Marinković svoj pristanek, da da informacije opoziciji, zakaj se dajo nettunske konvencije na dnevni red. Vlada pristane tudi na to, da se izberejo vsi tisti nujni predlogi opozicije, ki jih opozicija smatra za najnujnejše in da se tudi o teh doseže sporazum. Vsebinski sporazum naj bo ta, da se izčrpa današnji dnevni red in vse tisto, kar se izvrši v zakonodajnem odboru, kar je v zvezi s posojilom, zakonom o dalmatinskih agrarnih odnosih, nettunske konvencije, zakon o pobijanju korupcije, zakon o razdolževanju kmetov. Za opombe pred dnevnim redom naj se čas maksimira na eno uro. Prvi podpredsednik narodne skupščine naj se takoj izvoli.

Opozicija tega ni sprejela, dasiravno se da iz tega razvideti skrajna popustljivost vladne večine. Če ne pride do sporazuma, pravijo radikali, pride po končani obtožbi proti dr. Subotiču sprememba poslovnika takoj na dnevni red.

Besedičenje v skupščini

n Belgrad, 19. jun. (Tel. Slov.) Današnja seja narodne skupščine se je pričela ob 10. dopoldne. Zapisnik je prečital tajnik Bedjanić v slovenskem jeziku. K zapisniku so govorili Ivan Pucelj (SKS), Novica Šavljik (zemlj.), Dr. Ljubić (HSS) in Košutić (HSS), ki je napadel dr. Hrasnico, češ da se še vedno imenuje beg, da si se po ustavi ne bi smel tako imenovati. Nato je govoril Stjepo Kobasica, ki je obsodil opozicijo, češ da zavlačuje in sabotira pravo skupščinsko delo in da stane državo to sabotiranje nad 1 milijon dinarjev. Večina je to izjavo burno odobraval.

Nato je govoril k nettunskim konvencijam Svetozar Pribežević, češ da se narodni skupščini še ni sporočilo kraljevo pooblastilo za ratifikacijo, dasiravno so ga nekateri listi že priobčili.

Radića je preiskati

n Belgrad, 19. junija. (Tel. »Slov.«) Danes popoldne ob 6 je poklical Puniša Radić v ministrsko sobo časnikarje in jim dal sledeče informacije: Predsedniku narodne skupščine bom predložil nujen predlog, ki ga je podpisalo 23 poslancev vseh klubov vladne večine. Predlog se glasi: »Danes 19. junija je Stjepan Radić, narodni poslanec, na skupščinski seji dobil besedo k poslovniku. Pri tej priliki je žalil narodno skupščino, ker jo je imenoval govedo. Da se zaščiti dostojanstvo narodne skupščine in njenih članov, da se čast narodnih poslancev zavaruje pred žalitvami, Vam, gospod predsednik, predlagamo: 1. Da zdravnik preišče g. Stjepana Radića in potrdi, ali je v normalnem stanju ali ne, ker je njegovo dosedanje postopanje tako, da dvomimo, ali je normalen človek. 2. Ako zdravnik ugotovijo, da je Stjepan Radić normalen, potem zahtevamo, naj se po skupščinskem poslovniku najstrožje kaznuje.« Ta predlog bom predložil predsedniku narodne skupščine. Ne vem pa, če ga bo sprejel.

G. Puniša Radić je predložil predlog skupščinskemu predsedniku dr. Periću, ki ga je pa odklonil, češ, da skupščinskemu poslovniku ne odgovarja.

Drobne vesti iz Belgrada

n Belgrad, 19. jun. (Tel. Slov.) G. dr. Korošec je imel danes daljšo konferenco s predsednikom vlade g. Vukičevićem, ki je trajala od 11 do 12. G. Ljuba Davidović je bil od 10. do 11. v avdijenci pri Nj. Vel. kralju. Ko je odhajal iz dvora je dejal časnikarjem: »Bil sem v dvoru radi svojih stvari. Z Nj. Vel. kraljem sem govoril tudi o zadevah v parlamentu.« — Bivši italijanski poslanik na našem dvoru g. Bodrero je z orient-ekspresom odpotoval v

Francoz o Sloveniji

Francoski publicist Maurice Pernot popisuje v »Journal de Debats« svoje vtise iz Slovenije.

»Ne zapustite naše države«, mi je dejal v Belgradu g. dr. Korošec, »ne da bi se ustavili nekaj dni v Sloveniji«. Poslušal sem ta nasvet in ni mi žal. Ustvaril sem si večjo jasnost o nekaterih notranje-političnih problemih Jugoslavije in bolj se razumel goreč patriotizem, ki vlada in napolnjuje slovensko dušo. Predvsem sem našel v tej lepi in bogati pokrajini zadržano poljedelsko organizacijo, za katero bi jo zavidale najmodernejše države našega zapada.

Slovenija je tipično katoliška dežela. Pod starim režimom so bili visoki funkcionarji Nemci; dunajska politika je ovirala nastanek pomembnejšega domačega meščanstva. Samo svetna duhovščina se je rekrutirala izključno iz dežele. Tako je tudi le duhovščina vzdrževala narodne tradicije. Odtod tudi namčen vpliv Slovenske ljudske stranke, njenih političnih koncepcij in njenih organizacij. Slovenska ljudska stranka naslanja svoje delo na bivšo krščansko socialno stranko. Zvesta direktivam dr. Luegerja in njegovih pomočnikov gre predvsem za tem, da dvigne socialni in

Pred dnevnim redom je govoril poslanec Pucelj o nekem belgrajskem listu, ki hvali pravoslavno in zapostavlja katoliško cerkev. Pucelj je hvalil svojo vernost. Po govoru se je takoj obrnil k dr. Kramarju in se mu prijazno nasmehnil. Dr. Kramar je razumel in mu istaklo s prijaznim nasmehom odzdravil.

K dnevnemu redu je govoril radičev Jelačić. Med njegovim govorom je prišlo do burnih prizorov. Ob 1. se je seja prekinila in se je nadaljevala popoldne ob 5. K poslovniku je govoril Stj. Radić, k dnevnemu redu pa radičevci Pavlovič, Klajić in Krnjevič. Štirje govorniki, ki jih je predsednik pozval, se niso oglasili, med njimi dr. Pivko. Ob 9. se je seja zaključila. Prihodnja se vrši jutri dopoldne.

Italijo. Novi italijanski poslanik Galli je nastopil svoje mesto. — Drugi podpredsednik narodne skupščine g. dr. Halil beg Hrasnica je odpotoval na Dunaj radi zdravljenja, tako da mora skupščinske seje voditi sam predsednik g. dr. Perić.

Prevedba staroupokojencev.

n Belgrad, 19. jun. (Tel. »Slov.«) Poslanec Žebot je dobil na svojo intervencijo v zadevi prevedbe staroupokojencev biviše juž. železnice danes obvestilo, da se bodo prevedli kronski vpokojenci na dinarske po čl. 17. rimskega sporazuma. V komisiji, ki bo to vprašanje uredila, sta Slovenec dr. Kavčič iz prometnega ministrstva in inspektor Biusković iz finančnega ministrstva.

Samomor. Danes je na klopi v Zrinjevcu popila steklenico lizola Marija Kmetec roj. Vičič iz krškega okraja. Prepeljali so jo v zakladno bolnico, kjer so ugotovili, da je njena rešitev skoro izključena. Vzrok poskušene samomora je neznan.

Župan toži poslance. V nedeljo dopoldne je bil na Trešnjevcu v Zagrebu delavski shod, na katerem je govoril poslanec Krndelj. V svojem govoru je navajal, da je bil zagrebški župan Heinzel predsednik sindikata industrijcev, ki se bori proti delavcem. Župan Heinzel je radi tega proti Krndelju vložil tožbo radi žaljenja časti.

Z ukazom ministrstva pravde je bil imenovan za predsednika banskega stola v Zagrebu Anton Kovač, dosedanj podpredsednik, pristaš samostojnih demokratov.

Dunajska vremenska napoved za 20. junij: Menjaje oblačno, temperatura malo izpremenjena, nezanesljivo vreme.

Novosadska vremenska napoved. Deloma oblačno. Deževalo najbrž ne bo.

gospodarski položaj kmeta in obrtnika z zakonodajnimi reformami in z razvojem zadržnih organizacij. Tudi danes se se naslanja Slovenska ljudska stranka predvsem na podeželske moči in dolguje svojemu socialnemu delu večino svojega vpliva. Brani se verskega značaja, četudi se rekrutira samo iz katolikov. Toda kader, v katerem zbira in organizira svoje volivce, je v prvi vrsti gospodarski. Letno poročilo iz l. 1927, ki ga imam pred očmi, našteva nič manj kot 524 organizacij, ki jih kontrolira stranka: kreditne zadruge, prodajalne, konsumne, mlekarne itd.

Splošno gospodarstvo dežele, pravi Pernot, je ta režim zelo blagoslovil. Predvsem ima vpliv nanj doma prihranjen kapital, dočim je v drugih pokrajinah izročena kmet bankam. Nato opisuje kmetijsko stanje, kateremu je v prvi vrsti pripomoglo do sedanje višine zadržanosti.

Slovenski demokrati se Pernotu niso mogli bolje predstaviti kot so se. »Ko sem vprašal nekega vodjo demokratske stranke, naj mi definira svoj program, mi je odgovoril: »Predvsem smo antiklerikalni... Mi zamerimo Korošcu in njegovim pristašem, da delajo umetno mejo med kmetiskim in mestnim prebivalstvom in podpirajo na tak način antagonizem, škodljiv narodnim interesom...«

Korajže je treba

Bistvena lastnost samostojnih demokratov je nesramnost. Tolika je in tako brezobzirna, da strmiš nad njo. To tipično svojstvo SDS ni slučajno in ga stranka sama sistematično goji, ker je to njeno najcenejše, pa najuspešnejše orodje. Nobena politika ni božanje z rokavicami in vsak političen boj prinaša sam po sebi nekaj trdote. Toda takih metod, take nesramnosti, s kakršno nastopa ta stranka v svojem političnem boju, ne najdeš zlepa.

Z nesramnostjo, grožnjami, vpitjem, z lažmi, demagoštvom in s svojimi nesramnimi tiskom dajejo pravce političnemu mišljenju umsko nesamostojnih ljudi. Naš človek je v družbi političnih ali verskih nasprotnikov kar nekaj plaht in potrpežljivo prenaša njihove napade. Po drugi strani pa — kdo še ni bil priča? — en sam zagrižen nasprotnik v železniškem vagonu, v gostilni ali kjerkoli v družbi, pa začne udrihati po »klerikalcih« in vladi.

Posebno poglavje tvori nesramnost te stranke v uradniškem vprašanju. Državni uradnik je bil za časa strahovlade teh ljudi navaden suženj in odvden od njihove neusmiljenosti. Biti pristaš SLS, biti Slovenec — vse to je bilo takrat nevarno za uradnika. Jugoslovanstvo, patriotizem, lojalnost do dinastije, ustavovernost — vse to je takrat vzela v zakup SDS, katere parola je bila: kdor ne prizna nedotekljivosti ustave, kdor ne zataji svojega naroda in proglasi vseh jugoslovanskih narodov za eno samo »jugoslovansko nacijo«, ta ne more biti državni uradnik! Koliko so bile vredne te fraze, se vidi iz sedanjega defetističnega in protidržavnega delovanja SDS.

In naši ljudje so molčali in trpeli. Prehuda je bila beda, prevelika dolžnost do družine. Bili so težki, dušični časi: stene so imele ušesa in vsaka beseda se je pretehtala. Nihče se ni upal ziniti zoper vodilne demokratizme, kaj šele javno razpravljati proti vladni stranki, ministrom in proti vladi. — To pravico pa daje demokratom njihova nesramnost. Ze tretje leto je njihova stranka v opoziciji in kmalu bo leto, kar je SLS v vladi. Po vzorcu SDS bi se morale zdaj vloge zamenjati, toda kakšna razlika! O »strahovladi« sedanjega režima vsa samo »Jutro« poročati. V resnici ne more biti o preganjanju uradništva nobenega govora. Toda demokratičnega nesramnosti vse to ne zadostuje; demokratični uradnik med svojo službo, v uradu, zabavlja čez vladno, pljuje na svojega resortnega ministra in psuje samega predsednika vlade. Vse po nauku: »Udrihaj, pluj, obrekuj, bodi nesramen, ni vrag, da bi se kaj ne prišlo! Ko pride SDS zopet na vladno, me bo za mojo nesramnost že kako nagradila, »klerikalci« so pa itak preneumni, da bi se maščevali nad menoj.«

Ko je SLS kot vladna stranka in kot voditeljica slovenskega naroda pred kratkim objavila v »Slovenec« dobrohoten poziv državnemu uradništvu, da mu ne jemlje svobode prepričanja in da ga ne goni zgrda v svojo stranko, pač pa da apelira na uvidevnost drž. uslužbenstva, da se uradnik kot izvrševalec ljudske volje ne sme oddaljiti in odtujiti svojemu ljudstvu, ki stoji po veliki večini v taboru naše stranke, — huronsko vpitje v liberalnem časopisju!

S tako svojo nesramnostjo straše in tišče k tlom naše uradništvo. Mi pa pozivamo drž. uradništvo, da se vzdrami in osrči. Ne bojte se, lev še renči, toda je že na tleh in se ne bo več dvignil. Zavrnite nesramnost naših nasprotnikov s samozaveščenjem in odločnostjo! Ne čakajte povratka gnilega PP-režima, zakaj mrtveci ne oživljajo!

Slučaj dr. Spillerja

»Jutro« ni v zadregi; ker nima o trgovinskih pogajanjih z Avstrijo kaj pisati, piše raje o »klerikalcih«; ker je konec demokratske strahovlade nad uradništvom, piše o »klerikalnem« preganjanju. Da pa dobi gonja vsaj malo verjetnosti, pogreva zopet Spillerjev slučaj.

Ne bi odgovarjali, če bi ne šlo za dokaz, kako se »Jutro« igra z uradništvom. Dr. Spillerja namreč prikazuje kot luč, ki je znana po svojih spisih tudi izven mej Slovenije. »Jutro« naj se zahvali dr. Spiller, če moramo tu citirati kritiko zagrebškega univerzitetnega prof. dr. Ogrizka o njegovem delu »Planšarstvo in kmetijstvo na naših planinah«. Hvali g. Lustiča, g. inž. Presla, g. Pevca; ko pa pride do Spillerja, pravi, »da so tu poglavja, približno točno prevedena iz izvrstne knjige dr. Spanna, nemškega profesorja, ne da bi bil avtor citiran!« In tako sem to delo nejevoljno odložil, obžalujoč, da o njem ne morem poročati kolegu dr. Spannu, zaslužnemu in izvrstnemu bavarskemu učenjaku.

»Jutro« naj se dr. Spiller zahvali, če ga tu vprašamo, ali ni bila njegova enostavna dolžnost, da je izvršil nekaj komasacij in se brljal za planšarstvo! Zato je bil nastavljen. Dalje naj se zahvali, če bomo prisiljeni v številkah dokazati stroške tega dela.

Glede g. Ivana Pokorna zadostuje, da pribijemo, da je bil ves čas odlično kvalificiran, da ima po oblastni uredbi vso zakonito kvalifikacijo in da je bil sam dr. Spiller, ki ga je predlagal v I. VII. Če pa se je pri dr. Spillerjevih pristaših organiziralo nekaj protestov njemu v prid — ali je to pri demokratih kaj čudnega?

Kaj je novega

KOLEDAR.

Sreda, 20. junija. Silverij, Florentina. — Solnce vzhaja ob 4.14 in zahaja ob 7.48. — Jutri: Alojzij.

ZGODOVINSKI DNEVI.

20. junija: 1808 je umrl poljski pisatelj Franciszek Ksawery Dmochowski. — 1897 je umrl zoolog in prehistorik Johan Japetus Smith Steenstrup. — 1786 se je v Ljubljani ustanovila deželna bolnišnica.

★

★ **Veliko zanimanje** je pred meseci vladalo vseh povsod za drugo stadionsko loterijo. Nič manjše ni zanimanje za stadionsko orlovsko prireditve, ki se ima vršiti že letos prvega julija. Saj tedaj nastopi celokupno slovensko orlovstvo. Dopoldne sprejeto po Ljubljani, nato služba božja na Stadionu, popoldne javna telovadba istotam. Prijatelji orlovske organizacije, ta dan nikamor drugam kakor v Ljubljano!

★ **Dr. Anton pl. Schöppel** — sedemdesetletnik. Na svojem gradiču Vrhovo pri Sent. Jerneju na Dolenjskem bo 21. t. m. gospod dr. Anton Schöppel praznoval 70-letnico svojega rojstva, čil in zdrav. Njegovo plodono karitativno delo, katero je neumorno več desetletij opravljati kot nekdanji ravnatelj Kranjske hranilnice v Ljubljani, je vsej naši deželi dobro znano, hvaležno se bodo spominjali vrlega moža še danes vsi domači dobrodelni zavodi, bolnice, med temi posebno Kandija na Dolenjskem. Po njegovem trudu so se vsem šolam, požarnim brambam in dr. delile po Kranjski hranilnici letne podpore. Tudi z njegovimi ustanovami za večletne posle (uslužbenec) je bilo veliko pomagano tem trpinom.

Jubilare se je veliko bavil z domovino-znanstvom v vseh pogledih, posebno se je posvetil geologiji, na katerem polju še danes pridno deluje. Dr. Schöppel poseduje najpopolnejšo zbirko kranjskih zemljevidov, knjig in publikacij, katere se nanašajo na Slovenijo. Njegove bogate mineraloške zbirke so danes že v posesti naše univerze. — Blagemu zaslužnemu dobrotniku našega naroda kličemo danes, na mnogo let! Bog naj mu povrne stotero vsa njegova dobra dela!

★ **Osebnosti.** Josip Rainer, kanclerst pri okrajnem sodišču v Ljubljani je imenovan za pisarniškega predstojnika pri deželnem sodišču v Ljubljani. — Pisarniški predstojnik pri okrajnem sodišču v Celju Anton Zorko je imenovan za višjega pisarniškega predstojnika. — Za pravne praktikante so imenovani absolvirani pravniki Franc Poljanec, dr. Adolf Obrat, Jože Tome, Rudolf Schauer in Milan Gorup. — Absolvirani pravnik Oskar Dobovišek je imenovan za pisarja v 9. skup. I. kat. pri upravnem sodišču v Celju.

★ **Na državni realni gimnaziji** v Novem mestu so se vršili pismeni in ustni zrelostni izpiti od 9. do 18. junija t. l. Izpitom je pred-

sedoval ravnatelj tega zavoda g. Ivan Maselj. Izpit so napravili: Jug Stanko iz Novega mesta (z odliko), Gruden Ivan iz Gabrijel, Korosec Leon iz Novega mesta, Lavrič Julij iz Smihela, Mejak Feliks, Mejak Karol, Potočnik Branko, vsi iz Novega mesta, Škoda Ignac iz Zaplaza, Tomšič Janko iz Novega mesta, Uršič Lojze iz Krške vasi, Uršič Andrej iz Primorskega, Vales Zora iz Novega mesta, Vovk Lojze iz Kandije, Zajc Ludvik iz Stične, Zika Ivan iz Kamnika, Zupan Nino iz Novega mesta. Štirim kandidatom pa se je dovolil ponavljalni izpit iz enega oziroma dveh predmetov.

★ **Umrli** je v Dravogradu dne 16. junija po daljši bolezni g. Franc Faber, hišni posestnik in čevljarški mojster, daleč na okoli znana oseba. Pokopali so ga dne 18. t. m. ob veliki udeležbi zlasti požarnih bramb.

★ **Terenska dela v svrhu vzdrževanja zemljiškega katastra.** Doslej je bil pri tehniških delih za evidenco zemljiškega katastra zaposlen figurant (manipulativna delavna moč) plačan iz državne blagajne. S členom 133. finančnega zakona pa se je plačilo za figurante prevajalo na prizadete stranke. Da se bo moglo terensko delo drž. geometra pod temi razmerami vendarle v redu vršiti, je naročil veliki župan podrejenim geometrom, da ob enem z dostavo razglasa opozore pristojna županstva, da morajo v zmislu uvodoma navedenega člena finančnega zakona preskrbeti enega figuranta za čas uradnega poslovanja geometra v občini. Mezdo za figuranta bo moral županstvo iztirjati od strank, ki jih bo geometer po izvršenem poslovanju v občini županstvu izkazal imenoma.

★ **Tečaj za gospodinjstvo in za domačo in šolsko higijeno** priredil Podmladek Rdečega križa od 4. julija do 4. avgusta t. l. v Ljubljani. Namen tega tečaja je, da si učiteljice osnovnih, meščanskih in srednjih šol izpopolnijo svoje znanje iz domačega gospodinjstva in zlasti iz praktične higijene. Prošnje za sprejem je vložiti pri Oblastnem odboru PRK v Ljubljani.

★ **Snež na Peci in Urški.** V zimsko mrzli noči od sobote na nedeljo je zapadel na višini od 1500 metrov naprej prav visok snež. Nedeljski izletniki pravijo, da je bil gori prav pošten mraz.

★ **Snež na Bjelasici.** V ponedeljek je zapadel na gori Bjelasici pri Ogulinu do 40 cm visok snež. V ogulinskem okraju je nastopil občuten mraz.

★ **Tujski promet v Hrvatskem Primorju.** Število letovisnikov se je v Hrvatskem Primorju zadnje dni znatno povečalo. Kakor cenijo, se nahaja sedaj tam okrog 5000 gostov, od teh v Crikvenici 1500, na Rabu 650, v Baški 350, v Novem 300, v Malinski, Selci, Kraljevi in Krku pa 250, v Omišlju 200 itd. Zlasti v Omišlju upajo na znaten porast tujkega prometa, ker so letos v tamkajšnjem krasnem zalivu zgradili dva nova hotela.

★ **Hud potres v Mostarju.** V ponedeljek, ob 1 ponoči je nastal v Mostarju hud potres, spremljan s podzemeljskim grmenjem. V mestu je nastala panika in so ljudje v nočnih oblekah zbežali na ulice. S hiš je padala opeka in nekateri dimniki so se podrli. Ljudje so se vrnili šele jutraj v svoja stanovanja. Središče potresa je bilo v okolici Mostarja. Aparati so še podnevi zabeležili slabši potres v oddaljenosti 45 km od Mostarja.

★ **Komunist zaprl stražnika.** Pred meseci je bil aretiran v Zagrebu komunist Peter Grubor radi govora, ki ga je imel na nekem zborovanju privatnih nameščencev, železničarjev in poštarjev. Po trimesečnem preiskovalnem zaporu je bil izpuščen na svobodo do glavne razprave, toda policija ga je zopet aretirala in obsodila na izgon petih let v domačo občino. Dne 14. t. m. ga je spremljal neki ogulinski stražnik do Vrhovine, toda ker je bilo že zgodja, ga ni mogel nikomur izročiti. Grubor je pričel pregledovati zapor, ki je bil odprt ter pahnil stražnika, zaklenil vrata in pobegnil. Ko je stražnik po dolgem klicanju prišel na prosto, je telefoniral za Gruborjem na vse strani. Grubor je bil aretiran v Otočcu, kamor se je pripeljal z izvoščkom.

★ **Cigan okradel otroka.** V Vinkovcih je bil aretiran cigan Dušan Jovanović, ki je v Bačinih ukradel nezakonsko dete, ki ga je kmetica Ruža Voronika prevzela pred petimi leti od neke deklice in ga vzljubila kot svoje lastno. Cigan, kateremu so otroka odvzeli, je izjavil, da mu je neki bogataš obljubil 2000 dinarjev, če mu preskrbi lepega moškega otroka, da ga posinovljuje.

★ **Sumljiv pastolovec aretiran v Zagrebu.** Zagrebška policija je te dni aretirala nekega sumljivega mladeniča, ki je vzbudil pozornost radi svoje razpisnosti. Mladenič je izjavil, da mu je ime Anton Tyš, rojen 1. 1905. v Kraljevem gradu na Češkoslovaškem in da je po poklicu trgovski potnik. Pozneje je izjavil, da mu je ime Anton Rousek in da je doma iz Nachoda. Pri njem so našli nad 70.000 Din denarja ter mnogo tujih valut. Na vprašanje, odkod ta denar, je izjavil, da je zaslužil 230.000 čl. kron s tihotapstvom iz Češkoslovaške v Nemčijo in obratno. Iz Češkoslovaške je šel na Madjarsko in odtam v Jugoslavijo. Pri njemu

so našli novo motorno kolo, o katerem je povedal, da ga je kupil za 24.000 Din na ljubljanskem velesejmu. Imel je tudi vozno dovolilnico ljubljanske policije ter spričevalo o šoferski usposobljenosti, glaseče se na ime Anton Tyr, trgovca v Ljubljani, stanujoč v hotelu »Slonc«. Zagrebška policija pa ne veruje njegovim navedbam in je mnenja, da si je mladenič preskrbel denar najbrže pri vlovu v trgovino Remdinger v Vinkovcih. Tudi je naprosila češkoslovaške oblasti za pojasnilo, če je mladenič res ime Anton Rousek.

★ **Grozen poskus samoumora.** V Sarajevu je hotela na grozen način izvršiti samoumora Marija Andrijevič. Bila je težko bolna na živcih in je že večkrat govorila, da hoče izvršiti samoumora. Pred dvema dnevoma se je polila s petrolejem in si zažgala lase, nakar je pričela obupno kričati. Sosedje so ji pritekli na pomoč in pogasili ogenj, vendar pa je dobila zelo hude opekline.

★ **Smrtna nesreča zidarja.** Te dni se je pripetila v Sarajevu na zgradbi tovarne nogavic »Ključ« huda nesreča. Dva delavca sta padla s stavbe na tla in eden je dobil tako hude poškodbe, da je takoj umrl. Drugi je bil nevarno ranjen in prepeljan v bolnico. Zlomil si je nogo in dobil najbrže tudi hude notranje poškodbe.

★ **Za solnjenje najboljša »Solna eremec«** v tubah. Dobl se v drogeriji A. Kanc sinova, Židovska ulica.

Ljubljana

NOČNA SLUŽBA LEKARN.

Nočno službo imata: Trnkoczy na Mestnem trgu in Ramor na Dunajski cesti.

★

○ **Zanimivo predavanje ameriškega poslanika.** V četrtek, dne 21. t. m., ob 4 popoldne bo v veliki dvorani univerze predaval o vplivu ameriških univerz na javnost g. Prince, poslanik Zedinjenih držav Amerike v Belgradu. G. Prince bo predaval v srbohrvatskem jeziku. On je velik prijatelj našega naroda. Za naš narod se tako zanima, da se sedaj uči tudi slovenščine. K temu predavanju vabimo vse cenj. občinstvo.

○ **Slovesni sprejeto dne 1. julija.** Zjutraj od 7—8½ zbirališče pred Ljudskim domom. Nato slovesen sprejeto po mestu izpred Ljudskega doma po Strelški ulici, Krekovem trgu, Pred Skofijo, Stritarjevi ulici, Marijinem trgu, Wolfovi ulici mimo univerze na Kongresni trg, po Selenburgovi ulici, Prešernovi, Marijinem trgu, Miklošičevi cesti do Masarikove ceste. Nato se sprejeto obrne in gre nazaj po Miklošičevi cesti do Tavčarjeve ulice, po Tavčarjevi ulici in Dunajski cesti na Stadion.

○ **Stanovanjska akcija mestne občine.** V smislu sklepa ene zadnjih občinskih sej je mestna občina prevzela Nušakovo vojašnico v Trnovem in jo bo preuredila v stanovanjske svrhe. Nušakovo vojašnico pričeno prezidavati že te dni. — Ob Dunajski in Vodovodni cesti namerava mestna občina zgraditi večjo kolonijo malih stanovanjskih hišic. Pripravljalna dela, kakor načrti in drugo, so že gotova, s kopanjem temeljev pa pričeno v kratkem. Hišice bodo zidane po vzoru onih v delavski naselbini v Koleziji.

○ **Jamstvo mestne občine ljubljanske za gradbeno posojilo.** Doslej je mestni magistrat prejel 20 prošenj za podelitev jamstva. Ker je vsota, do katere se jamstvo dovoljuje, omejena in skoro do polovice že izčrpana, namerava mestni magistrat, da naj vsi oni, ki nameravajo prositi za podelitev jamstva na gradbeno posojilo, vložijo prošnje, opremljene po objavljenem pravilniku, do vštete 25. t. m. pri mestnem magistratu. Na pozneje vložene prošnje se mestna občina, radi omejenega kredita ne bo mogla ozirati.

○ **Regulacije Gradaščice** napreduje bolj počasi, čemur je iskati vzrok v slabem vremenu. Radi tega je voda v strugi zaprta, tako da Mesenelov mlin na Viču ne more obratovati. Znatna zapreka regulaciji je nastala tudi s tem, da je Vojnovič na Viču premenjal dosedanje turbine z večjimi, ki pa zahtevajo močnejšo vodno pogonsko silo. Po mnenju mestne občine in drugih prizadetih činiteljev je Vojnovičevo postopanje nedopustno. Vsekakor pa se je s tem vprašanje regulacije Gradaščice še bolj kompliciralo.

○ **Izlet Umetnostno-zgodovinskega društva** bo v nedeljo, dne 24. junija t. l., v Kočevje in potem v Ribnico. Vodil bo msgr. Viktor Steska. Izlet se vrši ob vsakem vremenu: odhod iz Ljubljane iz glavnega kolodvora ob 7. uri 33 minut.

○ **Razstava deških ročnih del in risarskih izdelkov** bo na II. deški drž. osnovni šoli v Ljubljani (»Graben«) dne 23. in 24. t. m. Dne 23. t. m. je otvorjena od 14 do 18 (2 do 6) in dne 24. t. m. od 9 do 18 (9 do 6). Vabimo roditelje naših učencev in vse one, ki se za samostojno delo otrok zanimajo, da si razstavo ogledajo. Soba, v kateri bodo zgornaj omenjeni predmeti razstavljeni, se nahaja v I. nadstropju na levo, t. j. poleg pisarne šolskega upravitelja.

○ **Z ljubljanskega gradu.** Mestni vodovod je dovaljal dosedaj vodo na ljubljanski grad po trikrat na dan, čez poletje jo bo pa po štirikrat na dan. S tem bo prebivalcem na gradu zelo ustreženo. Te dni se bodo popravila na gradu razna stanovanja. Popravila so nujno potrebna, saj so se v javnosti že večkrat oglašali protesti proti mnogim nedostat-

urejuje najbolje prebavo, čisti želodec in čreva sigurno pa prijetno. I omo! v vsaki lekarni Din 4.—

kom v teh stanovanjih. — Na gradu občutno pogrešamo zavetišče za mladino čez dan. Matere so čez dan zaposlene, otroci pa so prepuščeni samim sebi. Kakor čujemo, so se posamezniki že zavzeli za osnovevanje takega zavetišča, toda na Gradu ni nikakega prostora več, kjer bi moglo biti zavetišče nameščeno. Zella vseh grajskih prebivalcev pa je, da se tako zavetišče čimprej uresniči.

○ **Umrli** so v Ljubljani v času od 16. do 19. t. m.: Jurij Kotnik, delavec, 75 let, Vrhpolje 6; Branko Marinkovič, sin brivskega pomočnika, 9 mesecev, Križevniška ulica 6; Marija Rozman, hči kuharice, 2 dni, Rimska cesta 21. Vsi navedeni so umrli v bolnišnici. — Vobče je zadnje tedne umrljivost v Ljubljani znatno padla.

○ **Prof. Zalokar** je odpotoval do 2. julija.

○ **Huda nesreča delavca.** Na stavbi nove stanovanjske hiše na Poljanski cesti se je večeraj ob 6. uri zvečer pripetila huda nesreča. 51letnemu delavcu Ivanu Fornalihu, pristojnemu v Szegecin, je padla na glavo težka opeka z vrha stavbe. Delavcu, ki je delal na tleh, je opeka prebila črepinjo in ga smrtno nevarno ranila. Z rešilnim avtom so ga prepeljali v bolnišnico, vendar pa ni upanja, da bi okrevljal.

○ **Tat in berač.** Tam v Tivoliju, kjer se vrte vrtljaki in zibljejo gugalnice, je tudi zatočišče marsikoga, ki ga preganjajo razne tiralice in ki ima strah pred policijo. Bistro oko detektiva je večeraj dopoldne odkril med mnogimi, ki so tam okoli postopali, tudi nekega 20letnega mladeniča, ki se mu je zdel zelo sumljiv. Povabil ga je s seboj na policijo in tu je mladenič povedal, da mu je ime Alojzij Anderlič in da je doma iz Grobelnega pri Celju. Skesano je priznal vse, kar mu je očital protokol. Zadnje tri dni meseca maja je služil za hlapca pri Rudolfu Goršekcu v Grobelnem. Po treh dnevih pa je ukradel gospodarju nekaj obleke, več perila in denarnico, ki pa je bila k sreči prazna ter pobegnil v Ljubljano. Tu ni mogel dobiti poštenega zaslužka, pa ga tudi iskal ni, kajti vedel je, da ga oblasti preganjajo. Raje je beračil in po malem tudi kradel. Anderlič je bil kljub svojim mladim letom že sedemkrat kaznovan radi tatvine in beračenja. Nepopolnšljivega potepuha so izročili sodišču.

○ **Nepreviden kolesar.** Delavec Lojze T. se je vozil s kolesom v ponedeljek popoldne po Cankarjevem nabrežju in je pri tem podrl na tla 63letno Heleno Anžlaharjevo, stanujočo v Rožni ulici 8. Anžlaharjeva je dobila pri padcu hude notranje poškodbe. Nesrečo je zakrivil kolesar s svojo neprevidnostjo.

○ **Tatvina aktovke.** Sodni oficijal v pokoju g. Valentin Vontčina je v ponedeljek popoldne kupil v trafiki na Krekovem trgu nekaj tobaka, potem pa je pozabil pri okencu svojo aktovko. Za njim je prišel k trafiki neki mož mlajših let in je aktovko kar na lepem odnesel. Aktovka ima za g. Vontčina posebno vrednost. Ima namreč z zlatom graviran napis: »K zlati poroki dne 27.-1. 1925. — Moška in ženska šentpeterska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda« in je samo usnje vredno 300 Din.

○ **Poličijski drobiž.** Aretirana je bila le neka ženska radi tajne prostitucije. Neki P. P. je ovaden, keir je svoji materi ukradel več blaga v vrednosti 720 Din. Prijavljena je še tatvina klobuka, dva slučaja izgreda v gostilni in nekaj prestopkov zoper cestni poličijski red. — Policija je prejela zopet neko žensko, ki je prodajala kovinske izdelke sumljivega izvora. Sedaj iščejo, odkod izvirajo ti predmeti.

○ **Obtelede obleke barva** v različnih barvah in plisirana tovarna Jos. Rejch.

Solnce daje vsem bitjem življenje, že rastline obračajo svoje liste k solncu — tudi človeku je potrebno sonce. Najbolj koristno vpliva solnce na telo, ki je namazano z originalnim NIGGEROL oljem za solnjenje in masažo. Lubi se v vseh lekarnah in drogerijah.

Drogerija Gregorič, Ljubljana, Prešernova ulica 5.

Maribor

□ **Sprejem v kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru** za šolsko leto 1928/29. V dijaško semenišče v Mariboru se sprejemajo zdravi, dobro vzgojeni dijak, ki so vsaj z dobrim uspehom dovršili kak gimnazijski razred ali ki vstopijo v prvi gimnazijski razred in imajo namen, po dovršeni gimnaziji posvetiti se duhovskemu stanu. Upoštevajo se le prošnji, ki so zakonski sinovi vzornih krščanskih staršev. Prošnje za sprejem se morajo vložiti najpozneje do 31. julija potom pristojnih župnih uradov na škofijski ordinariatu v Mariboru. Priložiti se mora kresni list, zadnje šolsko spričevalo, ubožni list in zdravniško spričevalo. Višnja letnega prispevka se bo določila za vsakega gojenca posebej z ozirom na pramoženjske razmere staršev. Vsi prošnji se morajo osebno predstaviti ravnatelju zavoda v spremstvu svojih staršev ali kake druge zanesljive osebe. To se lahko zgodi ali dne 30. junija, ko je vpisovanje v prvi razred na gimnaziji, ali pa v času od 28. do 31. julija. — Pripomni se še, da se lahko vpiše v prvi gimn. razred razven 30. junija še tudi ob drugih dnevih ter tudi pismenim potom. — Ravnateljstvo.

Sveta življenje in vrvenje

Žrtve polarnega ledu

Bivši vodja murmanske ekspedicije in vodja meteorološkega in oceanografskega oddelka v mornariškem ministrstvu v Petrogradu — dr. Leonid Breituss objavlja v »Berliner Tagblatt« naslednji članek:

Leto 1912. je bilo za polarno raziskovanje izredno usodno. Štiri večje ekspedicije so odšle to leto v arktične predele, od katerih so nekatere popolnoma propadle, druge pa se z žrtvami, a brez uspehov vrstile. To so:

Schröder-Stranzeva ekspedicija na Spitzberge; od 15 članov jih je 8 izgubilo življenje.

Ekspedicija ruskega pomorskega poročnika Sedova, ki je na krovu stare lovske ladje »Sv. Fokac« dospel do Franc-Jozefove dežele in oddal s sammi nadaljeval pot na severni tečaj. Ta pot je prinesla smrt voditelju samemu in še enemu članu ekspedicije, ne da bi bila ekspedicija, ki je štela 22 članov, le oddaleč dosegla svoj cilj.

Tretjo ekspedicijo je vodil ruski geolog **Rusanov**, ki je odšel na pot z Novaje Zemlje z namenom, da bi preiskal Karsko morje in ozemlje vzhodno od njega. Ob odhodu iz Matuškina dne 31. avgusta je zapustil Rusanov naslednje poročilo: »Ekspedicija gre okoli severnega konca Novaje Zemlje proti vzhodu. Ako bi ladja ponesrečila, nameravam obiskati sosedne Samotne, Novosibirske in Wranglove otoke. Z živili za leto dni preskrbljen. Vsi zdravi. Rusanov.« — Od tistega dne se o ekspediciji ni več ničesar čulo. Vemo pa, da ekspedicijska motorna enojambornica »Hercules« ni mogla biti v stanju, da bi s svojim motorjem 40 konjskih sil kljubovala težkim viharjem, ki so takoj po njegovem odhodu zadivljali v Barentskem morju. Ekspedicija, ki je štela 11 oseb, med temi Rusanovo nevesto Julietto Jean, je gotovo postala žrtev elementov, kajti drugače bi bile morale ekspedicije, ki so jo l. 1914. šle iskat, najti o njej kako sled.

Četrta je bila ekspedicija ruskega mornariškega poročnika **Brusilova**, nekakega znamenitega vojskovodje generala Alekseja Brusilova. Ta ekspedicija, ki se je vozila istotako s staro ladjo — dvojambornikom »Sv. Ana«, je imela namen loviti kile in tjujne in pri tej priliki odkriti severne predele, posebno ob sibirskih obalah. Posadka, med katero je bilo nekaj lovcev, je štela vsega 24 oseb. Med njimi je bila tudi medicinka gospodična **Hermina Zdaneko**, ki je bila prevzela na ladji zdravniško mesto v zadnjem trenutku, ker zdravnik, s katerim so bili dogovorjeni ob odhodu, ni prišel na ladjo.

Ta ekspedicija je popolnoma izginila, ne da bi se bilo še kdaj kaj slišalo o njej. Preostala sta le dva člana: krmar **Albanov** in mornar **Kondrat**. **Albanov** je povedal o ekspediciji naslednje:

»Sv. Ana« se je po težki vožnji skozi plavajoči led Karskega morja posrečilo prodreti do zapadne obale Jahrskega polotoka; tu je ladja v plavajočem ledu zamrznila. Od tu je začelo usodno neprestano pomikanje z ledom

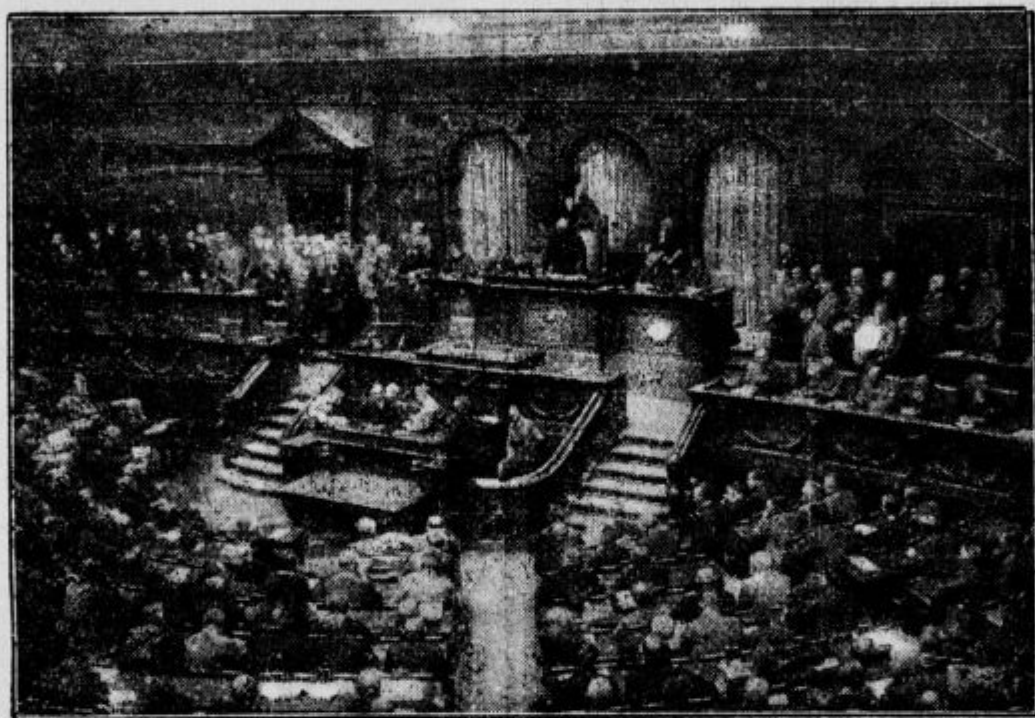
60 stopinj vzhodne dolžine od Greenwicha, se je odpravil **Albanov** s svojimi ljudmi preko ledu na Kap **Flora** na Franc-Jozefovi deželi. Po dolgotrajnih blodnjah in nepopisnem trpljenju in pomanjkanju sta dospela na cilj samo dva moža od enajstih. **Albanov** in **Kondrat**. Vsi drugi so umrli na potu po ledeni puščavi.

Kaj se je utegnulo zgoditi s »Sv. Ano«? Najbrže je še dalje blodila z ledom, dočim so njeni stanovalci drug za drugim pomrli za lakoto in mrazom... Utegnilo se je pa tudi zgoditi, da jo je zdrobil led kakor slamnato bilko, dočim so njeni stanovalci v grozi stali od daleč in potem kdove kako preživljali svoje zadnje dneve na ledu, udajajoč se nadam, ki se niso imele izpolniti.

Iz tega je razvidno, da je ponesrečilo 60 odstotkov vseh udeležencev teh ekspedicijskih da je treba za potovanje v polarne predele predvsem zanesljivih izkušenj. Osební pogum tu ni nikaka čednost, marveč preje nasprotno.

Iz zadnjih let Franca Josipa

Bivši francoski poslanik **Maurice Paleologue** priobčuje v pariški »Revue des deux Mondes« svoje spomine o svojih pogovorih s

Otvoritev nemškega parlamenta ob navzočnosti 462 poslancev.

pokožno cesarico **Evgenijo**, ženo Napoleona III. Ta žena, ki je bila nekoč najbolj proslavljena žena na svetu, je do smrti ohranila zveze z evropskimi dvori in se živo spominjala vseh velikih političnih dogodkov v Evropi in pogovorov o njih s kronanimi glavami. **Paleologue** je bil njen zvest prijatelj do njene smrti leta 1920, ko je 95 let stara odšla s sveta.

S cesarjem **Francem Jožefom** se je sešla

nje, kaj se bo zgodilo na Ogrskem, kakor hitro bo zatisnil svoje oči... Komaj pa bo dala Ogrska znamenje, bodo vstali Čehi, Poljaki, Jugoslovani in Romuni in bodo raztrgali vezi, ki jih vežejo z nemškimi kronskimi deželami: habsburška država se bo raztrgala na kose... — »Ali se je zdel **Franc Jožef** pri tem zelo pobit?« je vprašal **Paleologue**. »Pobit ne, pač pa žalosten in — vdan v usodo.«

Paleologue je nato prešel na mayerlingško tragedijo in vprašal, ako je cesarici **Evgeniji** morda znana cela resnica o njej? Cesarici se je stemnilo obličje; po daljšem molku je odgovorila: »Da, meni je znana resnica o drami v Mayerlingu; reči moram celo, da ni nikomur bolje znana nego meni, ker mi jo je odkrila neposredno cesarica **Elizabeta** sama, ko sva se leta 1896 sešli v Cap Martinu. Toda tudi tega ne pripovedujte dalje, vsaj dokler jaz ne umrjem. Dejstva so naslednja:

Dne 29. januarja 1889 proti petim zvečer je imel cesar **Franc Jožef** s svojim sinom zelo živahen pogovor glede baronese **Večere**; grozil mu je celo z razdedinjenjem, če ne pretrga takoj vseh zvez z njo. Cesar je bil tako srdit, da je nadvojvoda, preplašen, slednjič pristal na nepreklicljivo ločitev. Prosil je očeta samo za dovoljenje, da bi smel **Mary Vetsero** za slovo še enkrat videti; prav za ta večer je imel namreč z njo dogovorjen sestanek v Mayerlingu. Cesar je pristal: »Dobro, samo nocoj še; a potem nikdar več; ne pozabi, da imam tvojo častno besedo, ki si jo dal kot vitez!«

V lovskega gradiču v Mayerlingu je sprejel prestolonaslednik baroneso **Vetsero** v

Prvi diplomirani mojster v sabljanju gospa **Elizabeta Rudolff-Kyritz**. — Diplomsko je dobila na dunajski akademiji.

stara gospa ga je sprejela in mu povedala, da sedaj sama skrbi za red v hiši, da nikogar ne pušča v hišo in si le z veliko previdnostjo upa na cesto. Odločena je, da ne popusti. Zakon, na podlagi katerega je bila obsojena, je krivičen in se mora izpremeniti. Ni ji za umazanih par funtov, marveč bori se za moralno angleškega prava. — Prava potomka normanskih baronov!

O te tipkarice!

Pisalni stroj jih je prinesel s seboj in jim odprl vrata v vse zasebne in javne urade, pisarne, klube. In povsodi so postale kamen izpoditke, ker so pač prišle kakor **Evine** hčere v slabo prikrite **Adamove** oblačila, a človek je človek in gospodje uradniki ter še prav posebno razni »velemožni« tudi niso iz železa. Posebno po raznih ministrstvih križemsvet je začelo iti marsikaj zelo narobe, odkar se je bil vselil vanje — pisalni stroj. Najvišji čuvarji reda in zakonitosti so bili povsodi prisiljeni, da so »posegli vmes« in določili za tipkarice spokorna uradna oblačila. Do tega koraka se je opogumil sedaj celo maršal Poljske, kjer je ženska koketnost vsemogočna. Izdal je za vojno ministrstvo natančen predpis, kakšna mora biti službena obleka tamkajšnjih tipkaric. Tu je določena celo dolžina gumbic: 2 cm. Na ženske krojaške zvijače se ni nikoli zanesti. Pravijo, da nameravajo sedaj izdati enake predpise tudi ostala poljska ministrstva, toda poznavalci razmer v to reč ne verujejo prav.

Iz groba izkopana srečka

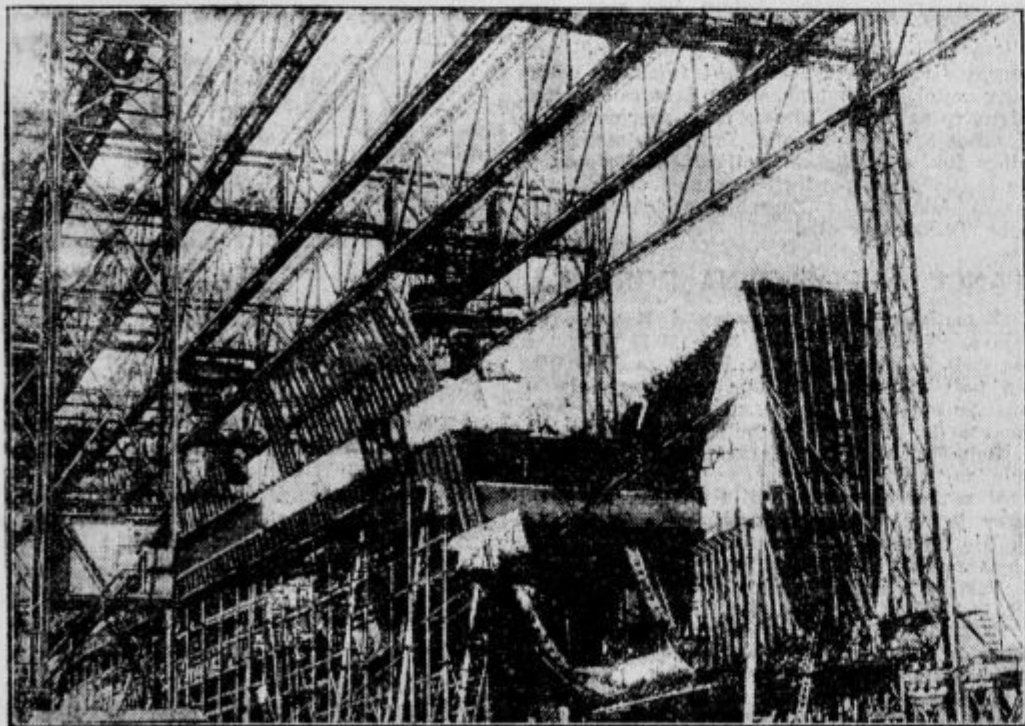
V **Alicanteju** je nedavno cestna železnica povzila nekakega krojaškega mojstra. Njegova vdova in otroci so ostali brez vseh sredstev, ker mojstru v zadnjem času obrt ni uspevala. Žena je tožila prijatelju rajnega, nekemu brivcu, svoj težki gmotni položaj. Brivec se je začudil, češ: »Vaš mož je vendar imel del državne srečke, ki je te dni zadela drugi glavni dobiček.« Žena o tem ni vedela ničesar, vendar je sedaj začela iskati po vsem stanovanju. Našla ni nič. »Sedaj bi bilo le še mogoče, da je nosil mož srečko s seboj in je ostala v obleki, v kateri ga je zadela nesreča in je bil v njej tudi pokopan.« Oblast je dovolila, da so moža izkopali in dejansko so našli v jopiču srečko. Vdova je dobila 25.000 pezet.

Carevič — ropar

K nekemu kmetu blizu **Kowna** je nedavno prišel neznan človek in prosil za delo. Potem je jel pripovedovati, da je ruski carevič, ki so ga bili hoteli boljševiki umoriti, a jim je ušel, sedaj pa je na potu k svoji stari materi v **Kodanj**. Ker ga boljševiki povsod zasledujejo, mora bežati preoblečen. Dalje je pripovedoval, da je bil s svojimi starši in sestrami, ki so še vsi živi, v **Bastirki** pri **Moskvi** deset let zaprt, sedaj pa se mu je posrečilo s pomočjo zvestih carskih prijateljev ubežati. Kmetom je obljubil kraljevsko plačilo, ako mu pomagajo naprej. Lahkoverni kmetje so šli lopovu na grobi lim, mu odstopili najboljše sobe in mu stregli z najboljšim. Ko so se pa te dni vrnil s polja domov, so našli hišo izropano in o careviču ni bilo več sledi. Orožniki so pa zlikovca vendarle izsledili — bil je to 21 letni delavec **Bustika** iz **Rewala**.

Senzacionalna aretacija v Berlinu

V **Berlinu** so te dni aretirali bivšega socialnodemokratskega namestnika državnega glavarja na Tirolskem dr. **Franca Grünerja**. **Grüner** je začasa inflacije v Nemčiji nakupoval in prodajal hiše v Berlinu. Pri tem se je posluževal deloma slamnatih mož deloma pa je pri oblastih polagal krive prispege glede svojega državljanstva. Na ta način je zaslužil s svojimi kupčijami v Berlinu nad 300.000 mark. Dne 17. t. m. je neki **Berlinčan** spoznal dr. **Grünerja** na ulici in ga dal aretirati. Na prizadevanje pravnega zastopnika so pa **Grünerja** že izpustili proti varščini 3000 mark.

Nemčija gradi dva do sedaj največja parnika »Evropac« in »Bremenc«, ki bosta opremljena kar najmoderneje. Slika nam predstavlja ogrodje ladje.

proti severu. Na kraju leta 1912. je zbolelo več ljudi za skorbutom ter so ozdravili šele marca 1913. Led je trdno oklepal ladjo, ki se ni nikdar več osvobodila. — Po mukepolni prvi zimi je kmalu sledila druga. Posebno je primanjkovalo kuriva. Kurili so z notranjimi stenami ladje in drugimi važnimi ladijskimi deli.

V začetku leta 1914. je dospela ladja z ledom že do polarne kotline **Franc-Jozefove** dežele. Krmar **Albanov** si je izprosil dovoljenje, da si zgradi sani in čoln, da bi se spomlad peš odpravil preko ledu iskat celino. Njemu se je pridruživlo še deset mož posadke in zgraditi so morali sedem sani in sedem čolnov.

Dne 27. aprila 1914., ko se je nahajala ladja 83 stopinj in 18 minut severne širine in

Evgenija zadnjič leta 1906 v **Ischlu**. Sama je bila tedaj stara 80 let, **Franc Jožef** 75 let. Ko je o tem sestanku pripovedovala **Paleologueu**, ga je vprašala, kaj misli o bodočnosti avstro-ogrške monarhije. Diplomati ji je odgovoril, da se spričo nezadovoljnosti raznih narodov monarhije zelo težko prerokuje o njeni bodočnosti. Privrženost dinastiji je sicer še splošna, a v slučaju kake evropske krize utegne iti stara monarhija na kose. »Dovolj, dovolj!« — mu je segla **Evgenija** v besedo, — »ohranite zase, kar vam sedaj povem: **Franc Jožef** je prepričan, da ga monarhija ne bo preživela. Lani ga je presenečljiva lahkota, s katero se je **Norveška** ločila od **Švedske**, najgloblje pretresla; v tem je videl predzname-